

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

10/октобар 2012.

Година LII

ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
И ПРИВРЕДЕ

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 10
октобар 2012.
година LII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfp.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
мр Млађан Динкић, министар финансија и привреде

Уређивачки одбор
Влајко Сенић, Весна Хрељац-Ивановић,
мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Влајко Сенић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfp.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и савремена мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија и привреде Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија и привреде Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659 bilten@mfp.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2012 by Министарство финансија и привреде Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Одредбе члана 13. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у области нафтне и гасне привреде и примена опште стопе ПДВ за промет који се врши од 1.10.2012. године 9
 2. Право на одбитак претходног пореза у случају када обвезник ПДВ изнајми пословни простор физичком лицу које није обвезник ПДВ, па то физичко лице, на основу уговора названог уговором о послузи, да на коришћење предметни пословни простор обвезнику ПДВ – привредном субјекту чији је оснивач 11
 3. Могућност остваривања пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза за промет авио горива којим се снабдевају стране летелице ангазоване на пословима гашења пожара у Републици Србији, при чему за испоручено авио гориво није спроведен поступак извозног царинења 13
 4. Утврђивање основице за обрачунавање ПДВ у случају када обвезник ПДВ врши промет истих добара различитим купцима по различитим ценама, при чему цену добара у сваком конкретном случају одређује у зависности од тога коју количину добара купац наручује и у којем временском року плаћа накнаду за предметни промет 15
 5. Ко је дужан да обрачуна и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату вредност за први пренос права располагања на становима, као економски дељивим целинама у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта? 17
 6. Порески третман накнаде за промет услуга пријема захтева за регистрацију менице, контроле података из захтева и достављање података из захтева Народној банци Србије која води Регистар меница и овлашћења које је дужник дао својој банци и свом повериоцу, а који врши обвезник ПДВ – пословна банка 19
-

-
7. Порески третман промета топлотне енергије (испорука паре и топле воде) са аспекта прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ 21
 8. Порески третман, од 1. октобра 2012. године, промета услуга превоза путника у градском и приградском саобраћају који се врши железницом 24
 9. Када се сматра пруженом услуга од стране обвезника ПДВ који врши промет услуге пројектовања стамбено-пословног комплекса, чија се изградња планира на више грађевинских парцела, при чему је за промет те услуге уговорена јединствена накнада? 27

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли постоји обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права у случају када заложни поверилац у извршном поступку стекне државину на предмету залоге – употребљаваном моторном возилу, који је у предметном поступку одузет од власника – залогодавца, ради продаје предметног моторног возила и намирења дуга који је био обезбеђен наведеним заложним правом? 29
 2. Да ли Амбасада Републике Индонезије плаћа порез на имовину као купац објеката који се користе за службене потребе Амбасаде и за потребе становања чланова особља дипломатско-конзуларног представништва, као и да ли та амбасада треба да плати порез на пренос апсолутних права у случају куповине стамбеног објекта и земљишта на коме се тај објекат налази? ... 33
 3. Да ли је физичко лице обвезник пореза на имовину за стан у коме станује, а који је у својини Републике Србије? 36
 4. Да ли је туристичка организација, која је индиректни корисник буџетских средстава, у обавези да поднесе пореску пријаву када, по основу уговора о донацији, прими новчана средства за организовање одређене туристичке манифестације? 40
 5. Да ли су физичка лица – обвезници ПДВ-а, ослобођени пореза на имовину на права на непокретности које су у њиховим пословним књигама евидентирани као добра која су намењена даљој продаји? 44
-

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање прихода од самосталне делатности 49
2. Порески третман прихода које физичко лице оствари продајом предмета личне имовине у виду ломљеног злата и сребра које служи за даљу прераду, са становишта опорезивања прихода физичких лица 51
3. Опорезивање прихода који оствари физичко лице продајом непокретности 55
4. Докази којима се документују трошкови које је обвезник имао по основу улагања у адаптацију и реконструкцију новокупљеног стана ради решавања стамбеног питања, за сврху утврђивања пореза на капитални добитак 57

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли се порез на регистровано оружје плаћа на трофејно оружје?
Иницијатива за увођење ослобођења од пореза на регистровано оружје – на неограничени број оружја које обвезник добије као награду од Војске Србије, односно од органа надлежног за унутрашње послове Републике Србије 61

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли јединица локалне самоуправе може да донесе одлуку о отпису камате на доспеле обавезе у 2012. години пореским обвезницима који су на прописане уплатне рачуне локалних јавних прихода уплатили главни дуг по основу утврђених обавеза и споредна пореска давања, осим камате? 63
 2. Да ли порески обвезник може да поднесе измењену пореску пријаву за утврђивање пореза на имовину, након што је донето решење о утврђивању пореза на имовину, у случају ако установи да поднета пријава садржи грешку или пропуст? 64
 3. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на регистровано оружје 66
 4. Молба за отпис пореског дуга пореског обвезника – правног лица из разлога лошег финансијског стања предузећа 67
-

5. Методе и начини процене пореске основице	69
6. Да ли је порески инспектор правилно поступио када је одбио захтев пореског обвезника да прекине поступак теренске контроле (која је започета 8. јуна 2012. године) до одлучивања суда о претходном питању од утицаја на опорезивање преноса права својине на два стана запосленим лицима у предметном привредном друштву (тј. о поништају уговора о поклону по тужбама поднетим дана 19. јула 2012. године, што значи након почетка теренске контроле), већ је у поступку теренске контроле на вредност два стана која су уговором о поклону поклоњена запосленим лицима у предметном друштву „извршио обрачун пореза и доприноса на вредност поклоњених станова као да се ради о личним примањима запослених радника“?	72
7. Захтев за доношење „Уредбе о отпису камате којом ће се наложити свим субјектима који су применом конформне методе зарачунавали затезну камату, да у одређеном року изврше отпис незаконито зарачунате камате“	74
8. Да ли ће се одлука Уставног суда објављена у „Службеном гласнику РС“, број 73/12, према којој је обрачун законске затезне камате извршен применом конформне методе проглашен неуставним, примењивати и на обрачуне камате за неблагоприятно плаћене јавне приходе?	77
9. Захтев за отпис камате обрачунате због доцње у плаћању јавних прихода по основу обављања самосталне делатности. ...	79
10. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на приходе од самосталне делатности и доприноса за обавезно социјално осигурање	80
11. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на додату вредност по основу обављања пољопривредне делатности	81
12. Захтев да се обрачун камате на мање плаћени порез на додату вредност доспео у 2005. и 2006. години изврши применом методе простог интересног рачуна од сто	82

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Како да поступи државни орган у случајевима захтева странака које оверавају разна документа – решења, тестаменте, власничке листове, копије планова и сл. у већем броју примерака (1–10 примерака), по њиховој изјави – за потребе реституције, како би се избегла могућност злоупотребе тј. коришћења докумената у друге сврхе? 85
2. Да ли подносиоци предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, треба приликом подношења предметног предлога да плаћају републичку административну таксу и у ком износу? 87

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Потреба примене Уредбе о класификацији делатности код опредељивања која се добра, услуге или радови у поступцима јавних набавки сматрају истоврсним 91
2. Примена Закона о јавним набавкама у ситуацији када се у току године појави потреба за истоврсним радовима или истоврсним добрима или услугама, а нису из објективних немогућности били укључени у првобитни поступак јавне набавке и не прелазе износ горњег лимита за набавку мале вредности који је предвиђен Законом о буџету на годишњем нивоу. 93

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

1. Да ли је Група грађана „Наранџасти блок–Може“ Иванка Барашевић, односно „Зелени Србије“ као правни следбеник политичке странке „Као једна кућа“:
 - имала статус субјекта чији се редован рад финансира у складу са Законом о финансирању политичких странака („Сл. гласник РС“, бр. 72/03, 75/03 и 97/08) почев од 11. маја 2008. године до 26. марта 2009. године,
 - испуњавала услове за финансирање редовног рада политичких странака почев од 26.3.2009. године у складу са Законом о финансирању политичких странака („Сл. гласник РС“, бр. 72/03, 75/03 и 97/08)?..... 95
-

2. Финансирања редовне политичке активности из јавних извора из средстава за редовну активност за непарламентарне странке.	98
3. Захтев Демократске партије Санџака да јој се доделе средства у износу од 240.000,00 динара која би била употребљена за финансирање страначке канцеларије и набавку канцеларијске опреме	101
4. Од ког датума почиње финансирање политичких субјеката који су освојили мандате након спроведених избора 6. маја 2012. године, односно од ког датума се врши расподела средстава према броју важећих гласова?	102
5. Примена чл. 21. и 26. Закона о финансирању политичких активности	104

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Обавештење Министарства унутрашњих послова да у поступку регистрације возила није могуће применити члан 3. Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе, којим се додаје члан 15в, с обзиром да одређене врсте возила наведене у Закону нису прописане чланом 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и на техничком прегледу такве врсте возила се не утврђују.	107
2. Захтев за мишљење везано за израду решења о утврђивању самодоприноса на приходе од самосталне делатности по стопи самодоприноса која је, одлуком о увођењу самодоприноса, прописана у различитој висини за обвезнике који воде пословне књиге и за обвезнике који се паушално опорезују	109
3. Обавеза локалне пореске администрације општина (градова) да донесу нова решења за 2012. годину у свим случајевима где се укида, односно мења висина обавезе по основу локалних комуналних такси од 1. октобра 2012. године.	110

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у октобру месецу 2012. године	113
--	-----

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Одредбе члана 13. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у области нафтне и гасне привреде и примена опште стопе ПДВ за промет који се врши од 1.10.2012. године

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-206/2012-04 од 29.10.2012. год)

Смисао одредаба члана 13. Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у области нафтне и гасне привреде („Сл. гласник РС – Међународни уговори“, бр. 83/08, у даљем тексту: Споразум) јесте да се не може додатно опорезовати пословање привредних субјеката посебним порезима којима би се оптеретило искључиво њихово пословање. С тим у вези, нове дажбине које би посебно опорезовале искључиво пословање привредних субјеката наведених у члану 13. Споразума, не би биле могуће.

Према томе, на промет који од 1.10.2012. године врши обвезник ПДВ – ПСГ „Банатски двор“ д.о.о, ПДВ

се обрачунава по пореској стопи од 20% и плаћа у складу са Законом, независно од тога коме врши предметни промет.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 –исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

У складу са одредбом члана 15. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), у члану 23. став 1. проценат: „18%“ замењује се процентом: „20%“.

Одредбом члана 52. Закона о изменама и допунама Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати од 1. јануара 2013. године, осим одредаба члана 15, члана 26. став 2. и члана 45, које ће се примењивати од 1. октобра 2012. године, члана 32, који ће се примењивати од 31. децембра 2012. године, као и одредаба овог закона које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката, које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.

Сагласно наведеним законским одредбама, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга који је обвезник ПДВ извршио закључно са 30. септембром 2012. године износи 18%, а за опорезиви промет добара и

услуга који врши од 1. октобра 2012. године општа стопа ПДВ износи 20%.

2. Право на одбитак претходног пореза у случају када обвезник ПДВ изнајми пословни простор физичком лицу које није обвезник ПДВ, па то физичко лице, на основу уговора названог уговором о послузи, да на коришћење предметни пословни простор обвезнику ПДВ – привредном субјекту чији је оснивач

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-89/2012-04 од 24.10.2012. год)

Када обвезник ПДВ изнајми пословни простор физичком лицу које није обвезник ПДВ, па то физичко лице, на основу уговора названог уговором о послузи, да на коришћење предметни пословни простор обвезнику ПДВ – привредном субјекту чији је оснивач, при чему рачуни за промет услуга давања у закуп пословног простора, које издаје обвезник ПДВ – закуподавац, гласе и на закупца и на обвезника ПДВ који користи пословни простор на основу уговора са закупцем, мишљење Министарства финансија и привреде је да обвезник ПДВ који користи пословни простор на основу уговора са закупцем нема право да ПДВ исказан у рачунима за промет услуга давања у закуп пословног простора издатих од стране обвезника ПДВ – закуподавца, одбије као претходни порез.

Наиме, одредбом члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка,

61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да је претходни порез износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом, или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Поред тога, Министарство финансија и привреде указује да у конкретном случају обвезник ПДВ – закуподавац не пружа услугу давања у закуп пословног простора обвезнику ПДВ који користи пословни простор (на основу уговора са физичким лицем), већ ову услугу пружа физичком лицу.

3. Могућност остваривања пореског ослобођења са правом на одбитак претходног пореза за промет авио горива којим се снабдевају стране летелице ангажоване на пословима гашења пожара у Републици Србији, при чему за испоручено авио гориво није спроведен поступак извозног царинења

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-149/2012-04 од 15.10.2012. год)

На промет авио горива којим се снабдевају стране летелице ангажоване на пословима гашења пожара у Републици Србији, за које се не спроводи поступак извозног царинења у складу са царинским прописима, ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом о порезу

на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон).

Наиме, одредбама члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, чартерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица, као и промет добара и услуга намењених непосредним потребама летилица које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају.

Према одредбама члана 14. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 ... и 79/11, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона обвезник може да оствари за испоруке летилица и промет добара и услуга који врши за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, као и за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ако поседује: документ о извршеном промету добара и услуга (уговор, рачун и др) и изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, односно изјаву купца летилице да ће се та летилица, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају.

Прометом добара намењених непосредним потребама летилица из става 1. овог члана сматра се испорука горива и мазива, хране, пића, штампе, добара намењених продаји у летилицама и др (став 3. истог члана Правилника).

Сагласно одредби члана 14. став 4. тачка 4) Правилника, за промет домаћег горива и мазива који се врши нерезидентним предузећима, обвезник је дужан да обезбеди доказе у складу са прописом који уређује царински дозвољено поступање са царинском робом, пуштање царинске робе и наплату царинског дуга, и то извозну царинску декларацију и доставнице.

Према томе, ако обвезник ПДВ – испоручилац авио горива не поседује прописане доказе, у том случају не постоји основ за остваривање пореског ослобођења из члана 24. став 1. тачка 11) Закона.

4. Утврђивање основице за обрачунавање ПДВ у случају када обвезник ПДВ врши промет истих добара различитим купцима по различитим ценама, при чему цену добара у сваком конкретном случају одређује у зависности од тога коју количину добара купац наручује и у којем временском року плаћа накнаду за предметни промет

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-518/2012-04 од 12.10.2012. год)

У случају када обвезник ПДВ врши промет истих добара различитим купцима по различитим ценама, при

чему цену добара у сваком конкретном случају одређује у зависности од тога коју количину добара купац наручује и у којем временском року плаћа накнаду за предметни промет, основица за обрачунавање ПДВ утврђује се за сваки промет добара посебно.

Наиме, одредбом члана 17. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 –исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима. или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Према одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Сагласно одредбама члана 17. став 3. Закона, основица не садржи:

- 1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добара или услуга одобравају у моменту вршења промета добара или услуга;
- 2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

Сагласно наведеним законским одредбама, основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара чини износ накнаде коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за тај промет (без ПДВ), а у коју се урачунавају акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи (осим ПДВ), као и сви споредни трошкови које обвезник ПДВ зарачунава примаоцу добара. У основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара не урачунавају се попусти и друга умањења цене које обвезник ПДВ одобрава примаоцу добара у моменту промета, као ни износи које обвезник ПДВ наплаћује у име и за рачун другог лица, ако те износе преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

5. Ко је дужан да обрачуна и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату вредност за први пренос права располагања на становима, као економски дељивим целинама у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-125/2012-04 од 10.10.2012. год)

Давање мишљења у вези са облигационим односима који су успостављени између уговорних страна није у надлежности Министарства финансија и привреде – Сектора за фискални систем. Када је реч о питању ко је дужан да обрачуна и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем

тексту: Закон) за први пренос права располагања на становима, као економски дељивим целинама у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, Министарство финансија и привреде указује да ове обавезе има обвезник ПДВ – испоручилац станова. С тим у вези, Законом се не уређује из којих средстава ће обвезник ПДВ – испоручилац станова платити ПДВ, тј. да ли ће ПДВ платити на терет сопствених средстава или ће износ на име обрачунатог ПДВ потраживати од купца станова.

Наиме, према одредбама члана 3. Закона, предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

У складу са одредбама члана 2. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, у даљем тексту: Правилник), новоизграђеним грађевинским објектима, у

смислу члана 4. став 1. тачка 7) Закона, сматрају се објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године, док се економски дељивим целинама (стан, пословни простор, гаража и др) сматрају делови новоизграђених грађевинских објеката који се испоручују као посебна грађевинска целина и за које се уговара посебна накнада.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 8) Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и размена добара за друга добра или услуге.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, када обвезник ПДВ – инвеститор врши први пренос права располагања на економски дељивим целинама у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта – становима физичком лицу, на име дела накнаде за пренос права располагања на старој непокретности који је физичко лице извршило обвезнику ПДВ инвеститору, обвезник ПДВ – инвеститор је дужан да за тај промет обрачуна ПДВ по посебној стопи ПДВ од 8% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У овом случају, основица за обрачунавање ПДВ утврђује се у складу са одредбом члана 17. став 4. Закона.

6. Порески третман накнаде за промет услуга пријема захтева за регистрацију менице, контроле података из захтева и достављање података из захтева Народној банци Србије која води Регистар меница и овлашћења

које је дужник дао својој банци и свом повериоцу, а који врши обвезник ПДВ – пословна банка

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-135/2012-04 од 9.10.2012. год)

На накнаду за промет услуга пријема захтева за регистрацију менице, контроле података из захтева и достављање података из захтева Народној банци Србије која води Регистар меница и овлашћења које је дужник дао својој банци и свом повериоцу, а који врши обвезник ПДВ – пословна банка у складу са прописима којима се уређује платни промет, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да је реч о услузи за коју је прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику,

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. тачка б) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа у промету новца и капитала, и то код пословања и посредовања у посло-

вању новчаним потраживањима, чековима, меницама и другим сличним хартијама од вредности, осим наплате потраживања за друга лица.

7. Порески третман промета топлотне енергије (испурука паре и топле воде) са аспекта прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-555/2012-04 од 8.10.2012. год)

Промет топлотне енергије (испурука паре и топле воде) за потребе грејања опорезује се ПДВ по посебној пореској стопи ПДВ (8%), док се промет топлотне енергије (испурука паре и топле воде) за потребе функционисања производних погона опорезује по општој пореској стопи ПДВ (18% закључно са 30. септембром, а 20% почев од 1. октобра 2012. године).

Наиме, одредбом члана 52. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама) прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати од 1. јануара 2013. године, осим одредаба члана 15, члана 26. став 2. и члана 45, које ће се примењивати од 1. октобра 2012. године, члана 32, који ће се примењивати од 31. децембра 2012. године, као и одредаба овог закона које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката,

које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 15. Закона о изменама и допунама односи се на измене и допуне члана 23. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07), којим се уређују пореске стопе ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности.

Према одредбама члана 4. ст. 1. и 2. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено, при чему се добрима сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 23. став 1, Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%. Наведена законска одредба примењује се од 1. октобра 2012. године. До овог датума, тј. закључно са 30. септембром 2012. године, општа стопа ПДВ износила је 18% сходно одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07).

Према одредби члана 23. став 2. тачка 13а) Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет топлотне енергије за потребе грејања. Наведена законска одредба примењује се од 1. октобра 2012. године. Закључно са 30. септембром 2012. године, по посебној пореској стопи од 8%, у складу са одредбом члана 23. став 2. тачка 12) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07), опорезовао се промет комуналних услуга, при чему је Правилник о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07 и 29/11), одредбама члана 12. ближе уређивао шта се, у смислу члана 23. став 2. тачка 12) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07), сматра комуналним услугама. С тим у вези, према одредби члана 12. тачка 3) овог правилника, комуналном услугом, у смислу члана 23. став 2. тачка 12) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07), а у складу са законом којим се уређују комуналне делатности, сматрала се производња и снабдевање паром и топлом водом. Према одредби члана 4. став 1. тачка 3) и члана 5. тачка 3) Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 16/97 и 42/98), који се примењивао закључно са 1. децембром 2011. године, комунална делатност – производња и снабдевање паром и топлом водом је производња, сакупљање и испорука топле воде и паре из даљинског централизованог извора или

појединачних извора за грејање стамбених зграда и станова, као и пословних просторија, топловодном мрежом до подстаница потрошача, односно мерног инструмента, обухватајући и подстаницу, односно мерни инструмент. Сагласно одредбама члана 2. став 3. тачка 3) и члана 3. тачка 3) Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 88/11), који се примењује од 2. децембра 2011. године, комунална делатност – производња и дистрибуција топлотне енергије је централизована производња и дистрибуција у више објеката водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања.

Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да, са аспекта прописа којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ, испорука топлотне енергије (испорука паре и топле воде) закључно са 30. септембром 2012. године сматрала се прометом услуга с обзиром да је сврставана у комуналне услуге, док се од 1. октобра 2012. године сматра прометом добара.

8. Порески третман, од 1. октобра 2012. године, промета услуга превоза путника у градском и приградском саобраћају који се врши железницом

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-126/2012-04 од 8.10.2012. год)

Почев од 1. октобра 2012. године на промет услуга превоза путника у градском и приградском саобраћају

који се врши железницом, а којим се сматра услуга јавног линијског превоза путника железницом на територији јединице локалне самоуправе унутар насељеног места или између два или више насељених места, ПДВ се обрачунава по пореској стопи ПДВ од 8%.

Наиме, одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 –исправка, 61/05, 61/07 и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности.

Према одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Сагласно одредби члана 23. став 2. тачка 20) Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет услуга превоза путника у градском и приградском саобраћају.

Одредбом члана 12д Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04 –исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11 и 95/12), која се примењује од 1. октобра 2012. године, превозом путника у градском и приградском саобраћају, у смислу члана 23. став 2. тачка 20) Закона, сматра се обављање јавног линијског превоза путника на територији јединице локалне самоуправе унутар насељеног места или између два или више насељених места трамвајима, метроом, жичаром, железницом, тролејбусима и аутобусима.

Министарство финансија и привреде напомиње да одредбом члана 15. став 7. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 93/12, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), у члану 23. став 2. после тачке 14) додате су тач. 15)–21), које гласе:

„15) услуге које претходе испоруци воде за пиће водоводном мрежом, као и воде за пиће, осим флаширане;

16) пречишћавања и одвођења атмосферских и отпадних вода;

17) управљање комуналним отпадом;

18) одржавање чистоће на површинама јавне намене;

19) одржавање јавних зелених површина и приобаља;

20) превоз путника у градском и приградском саобраћају;

21) управљање гробљима и погребне услуге.“

Одредбом члана 52. Закона о изменама и допунама Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати од 1. јануара 2013. године, осим одредаба члана 15, члана 26. став 2. и члана 45, које ће се примењивати од 1. октобра 2012. године, члана 32, који ће се примењивати од 31. децембра 2012. године, као и одредаба овог закона које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката, које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.

9. Када се сматра пруженом услуга од стране обвезника ПДВ који врши промет услуге пројектовања стамбено-пословног комплекса, чија се изградња планира на више грађевинских парцела, при чему је за промет те услуге уговорена јединствена накнада?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-559/2012-04 од 4.10.2012. год)

Када обвезник ПДВ врши промет услуге пројектовања стамбено-пословног комплекса, чија се изградња планира на више грађевинских парцела, при чему је за промет те услуге уговорена јединствена накнада, ова услуга сматра се пруженом даном када је завршено пружање услуге у целини. С тим у вези, обвезник ПДВ који је извршио промет услуге пројектовања предметног стамбено-пословног комплекса, дужан је да по том основу обрачуна ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), да за тај промет изда рачун у складу са одредбом члана 42. став 1. Закона и члана 7. став 1. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04, 67/05 и 4/12), да обрачунати ПДВ искаже у пореској пријави ПДВ коју подноси за порески период у којем је извршен промет предметне услуге и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Наиме, одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и

пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбама члана 15. став 1. Закона прописано је да се услуга сматра пруженом даном када је:

- 1) завршено појединачно пружање услуге;
- 2) престао правни однос који је основ пружања услуга – у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга.

Према одредби става 4. истог члана Закона, делимична услуга сматра се извршеном у време када је окончано пружање тог дела услуге.

Делимична услуга из става 4. овог члана постоји ако је за одређене делове економски дељиве услуге посебно уговорена накнада (члан 15. став 5. Закона).

Према одредбама члана 16. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга.

Поред тога, Министарство финансија и привреде напомиње да делимична услуга постоји искључиво ако је за одређене делове економски дељиве услуге посебно уговорена накнада.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли постоји обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права у случају када заложни поверилац у извршном поступку стекне државину на предмету залоге – употребљаваном моторном возилу, који је у предметном поступку одузет од власника – залогодавца, ради продаје предметног моторног возила и намирења дуга који је био обезбеђен наведеним заложним правом?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 361-01-1/2012-08 од 16.10.2012. год.)

Када се, након доспелости обавезе дужника – залогодавца, на основу решења суда, од тог лица одузме државина на предмету заложног права – употребљаваном моторном возилу (у конкретном случају, како се наводи, возила марке Peugeot, тип 206) које је у својини залогодавца и предметно моторно возило преда у државину банци као заложном повериоцу, не долази до преноса права својине са залогодавца на банку као заложног повериоца, већ само до преноса државине, као

фактичке власти на ствари, који није предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

Ако заложено употребљавано моторно возило „пређе“ у својину банке, као заложног повериоца, уместо исплате дуга, па га заложни поверилац (који је постао власник) као своје пренесе уз накнаду другом лицу, реч је о два преноса права својине на том возилу (са залогодавца на заложног повериоца и са заложног повериоца на друго лице), при чему је сваки од тих преноса предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права – под условом да се на њега не плаћа порез на додату вредност.

Међутим, ако банка као заложни поверилац, у складу са Законом о заложном праву на покретним стварима, приступи вансудској продаји употребљаваног моторног возила у својини залогодавца, које је предмет заложног права, са пореског становишта сматра се да је у том случају извршен (један) пренос права својине на конкретном моторном возилу са залогодавца на купца возила. Тај пренос је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права – ако се на њега не плаћа ПДВ.

У сваком конкретном случају надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе по основу пореза на пренос апсолутних права (да ли је преносилац права обвезник ПДВ или не, да ли је заложено моторно возило најмање једанпут било регистровано у Републици Србији, да ли је пренето право својине или државина на њему, да ли је извршен један или више опорезивих преноса ...).

Наиме, према одредби члана 23. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног.

Преносом уз накнаду, у смислу овог закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а став 1. Закона).

Одредбом члана 14. став 4. Закона прописано је да употребљавано моторно возило, употребљавано пвило, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу тог закона, јесте моторно возило, пвило, односно ваздухоплов које је најмање једанпут, у складу са прописима било регистровано, уписано у прописани уписник, односно у регистар или евиденцију ваздухоплова, на територији Републике Србије.

Према одредбама члана 27. ст. 1. до 4. Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар („Сл. гласник РС“, бр. 57/03, 61/05, 64/06–исправка, 99/11–др. закон, 99/11–др. закон, у даљем тексту: Закон о заложном праву на покретним стварима), ако залогодавац има својство привредног субјекта (лице које се професионално бави привредном делатношћу) уговором о залози може се предвидети да заложни

поверилац има право да предмет заложног права прода на вансудској јавној продаји ако његово потраживање не буде намирено о доспелости.

Ако предмет заложног права има тржишну или берзанску цену, уговором о залози може се предвидети да заложни поверилац има право да га прода по тој цени, или да га по тој цени задржи за себе.

Својство привредног субјекта има предузеће, привредно друштво, ималац радње и друго физичко лице које у виду занимања обавља привредну делатност.

Правила из ст. 1–3. овог члана примењују се и на друга правна лица приватног или јавног права.

Према одредбама члана 28. ст. 1. до 4. Закона о заложном праву на покретним стварима, ако је залогодавац физичко лице које уговор о залози закључује изван оквира привредне делатности, уговором о залози не може се предвидети да ће предмет заложног права прећи у својину заложног повериоца, ако његово потраживање не буде намирено о доспелости.

У случају из става 1. овог члана, уговором о залози не може се предвидети и да заложни поверилац може, ако његово потраживање не буде намирено о доспелости, предмет заложног права продати по унапред одређеној цени или га задржати за себе.

Уговором о залози може се предвидети да ће предмет заложног права прећи у државину заложног повериоца, ако његово потраживање не буде намирено о доспелости.

У тренутку доспелости потраживања, заложни поверилац и залогодавац се могу споразумети да ће

предмет заложног права прећи у својину повериоца уместо исплате дуга или да ће поверилац моћи да га прода по одређеној цени или да га по тој цени задржи за себе.

После извршеног уписа почетка намирања у Регистар залогe, заложни поверилац може захтевати од суда одлуку да се предмет заложног права прода на јавној продаји или по текућој цени кад ствар има тржишну или берзанску цену. Ако би трошкови јавне продаје били несразмерно велики према вредности предмета заложног права, суд може одлучити да га заложни поверилац прода по цени утврђеној проценом стручњака, или да га, ако хоће, задржи за себе по тој цени (члан 43. ст. 1. и 2. Закона о заложном праву на покретним стварима).

2. Да ли Амбасада Републике Индонезије плаћа порез на имовину као купац објеката који се користе за службене потребе Амбасаде и за потребе становања чланова особља дипломатско-конзуларног представништва, као и да ли та амбасада треба да плати порез на пренос апсолутних права у случају куповине стамбеног објекта и земљишта на коме се тај објекат налази?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 361-00-00003/2012-04 од 11.10.2012. год.)

1. Када пренос уз накнаду права својине на стамбеној згради и земљишту на коме се та зграда налази, по основу уговора о купопродаји, не подлеже плаћању

пореза на додату вредност већ пореза на пренос апсолутних права, Амбасада Републике Индонезије (у даљем тексту: Амбасада), као купац тих непокретности, није обвезник тог пореза, већ само супсидијарни јемац за измирење пореске обавезе по том основу. Продавац тих непокретности, као порески обвезник, дужан је да поднесе пореску пријаву и да плати порез по том основу.

Супсидијарни јемац је дужник другог реда, што значи да је Амбасада (на коју је право својине пренето), а која се уговором није обавезала да ће измирити пореску обавезу, дужна да ту обавезу измири само ако порески орган не успе да порез наплати од продавца (ни у редовној, нити у принудној наплати).

Уколико Амбасада, уговором о купопродаји стамбене зграде и земљишта на коме се та зграда налази, преузме обавезу измирења пореске обавезе по основу пореза на пренос апсолутних права (што подразумева – само случај када пренос права својине на конкретној стамбеној згради и земљишту не подлеже плаћању пореза на додату вредност), Амбасада је солидарни јемац за измирење пореске обавезе по основу пореза на пренос апсолутних права.

Солидарни јемац је дужник истог реда са пореским обвезником, што значи да порески орган може, по свом избору, захтевати да пореску обавезу измири купац и без претходног покушаја да ту обавезу наплати од продавца.

2. Амбасада Републике Индонезије није обвезник пореза на имовину на право закупа зграде или дела зграде које узме у закуп за потребе њене мисије, за

резиденцију шефа мисије, као и за потребе становања чланова свог особља (већ је у том случају обвезник пореза на имовину власник предметних непокретности).

Наиме, према одредби члана 23. Бечке конвенције о дипломатским односима („Сл. лист СФРЈ“–додатак, бр. 2/64), држава која акредитује и шеф мисије ослобођени су сваког државног, регионалног или комуналног пореза и такса за просторије мисије чији су они власници или закупци, под условом да се не ради о порезима и таксама који се убирају као накнада за посебно учињене услуге. Фискално ослобођење предвиђено у овом члану не примењује се на такве порезе и таксе ако, према законодавству државе код које се акредитује, оне падају на терет лица које је саговорач државе која акредитује или шефа мисије.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1) у вези са чланом 24а став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Одредбом члана 25. став 1. Закона уређено је да је обвезник пореза на пренос апсолутних права продавац, односно преносилац права из члана 23. став 1. тач. 1), 2) и 4) Закона.

Лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, јемчи супсидијарно за плаћање пореза на

пренос апсолутних права, односно за плаћање пореза на поклон. Лице на које је пренето апсолутно право, односно поклонодавац, који се уговором обавезао да плати порез на пренос апсолутних права, односно порез на поклон, јемчи солидарно за плаћање тог пореза (члан 42. Закона).

Такође, према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари.

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је Законом друкчије прописано.

Порез на имовину не плаћа се на права на непокретности из члана 2. Закона за које је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на имовину (члан 12. став 1. тачка 12) Закона).

3. Да ли је физичко лице обвезник пореза на имовину за стан у коме станује, а који је у својини Републике Србије?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00132/2012-04 од 9.10.2012. год.)

Физичко лице је обвезник пореза на имовину за стан у Републици Србији уколико је:

- ималац неког од права које је предмет опорезивања порезом на имовину: права својине или права становања или права закупа у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време, које је конституисано на том стану, или
- корисник стана на коме је ималац права непознат или није одређен, или
- прималац лизинга у случају када је стан дат у државину и на коришћење примаоцу лизинга по основу уговора о финансијском лизингу.

Нема законског основа да се порез на имовину утврђује физичком лицу – кориснику стана на право својине конституисано у корист Републике Србије (значи – власник је познат и одређен и то лице није давалац лизинга), осим у случају ако на том стану конкретно физичко лице има:

- право становања (у ком случају се порез плаћа на то право а не на право својине, па је порески обвезник ималац права становања) или
- право закупа у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време (у ком случају се порез плаћа на то право, па је порески обвезник купац).

Уколико физичко лице користи за становање стан чија грађевинска целина представља саставни део зграде основне школе која је у својини Републике Србије, а за то становање, односно коришћење не поседује правни основ (није у уговорном односу по том питању ни са конкретном основном школом, ни са Републиком

Србијом, нити поседује управни акт државног органа као основ права становања, коришћења или закупа предметног стана), у том случају је обвезник пореза на имовину на том стану основна школа као корисник непокретности у својини Републике Србије.

Како у захтеву није наведено да ли физичко лице има правни основ коришћења предметног стана (нпр. уговор, судску одлуку ...) и ако има – коју врсту права на предметном стану је стекло и за који период, Министарство финансија и привреде није у могућности да у конкретном случају да мишљење да ли је физичко лице или основна школа, обвезник пореза на имовину на том стану.

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тач. 1), 3) и 5) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ...и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари; на право становања; као и на право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време.

Непокретностима, у смислу члана 2. става 1. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Према одредби члана 2. став 3. Закона, у случају кад на непокретности постоји неко од права из члана 2. става 1. тач. 3) до 6) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине.

Одредбом члана 4. ст. 1, 3, 4. и 5. Закона прописано је да је обвезник пореза на имовину на права из члана 2. Закона – правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, осим када је Законом друкчије уређено. У случају кад је непокретност, коју је стекла и користи јавна служба (јавно предузеће, установа) и друга организација чији је оснивач Република Србија, односно предузеће и друга организација улагањем државног капитала, у државној својини, у складу са законом којим се уређују средства у својини Републике Србије, порески обвезник је корисник непокретности. Када је ималац права на непокретности из члана 2. Закона непознат или није одређен, обвезник пореза на имовину је корисник непокретности. Када је непокретност дата у државину и на коришћење примаоцу лизинга по основу уговора о финансијском лизингу, обвезник пореза на имовину је прималац лизинга.

Према одредбама члана 7. ст. 1. и 2. Закона о основама система васпитања и образовања („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 и 52/11), делатност образовања и васпитања обавља установа. На оснивање и рад установе из става 1. овог члана примењују се прописи о јавним службама.

У поступку утврђивања пореза на имовину надлежни орган јединице локалне самоуправе утврђује чињенично стање, између осталог, на околност да ли је одређен и познат ималац права својине на конкретном стану, да ли је на том стану (поред права својине)

конституисано и неко друго право које је предмет опорезивања порезом на имовину у корист одређеног лица (у ком случају се порез плаћа на то право), односно по ком основу физичко лице користи предметни стан, што би требало да допринесе правилном утврђивању пореског обвезника (па и пореске обавезе).

4. Да ли је туристичка организација, која је индиректни корисник буџетских средстава, у обавези да поднесе пореску пријаву када, по основу уговора о донацији, прими новчана средства за организовање одређене туристичке манифестације?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00081/2012-04 од 8.10.2012. год.)

Пореска пријава за порез на поклон подноси се када постоји предмет опорезивања порезом на поклон (што значи и ако обвезник сматра да постоји законски основ да оствари право на пореско ослобођење). Порез на поклон утврђује се решењем пореског органа, па се и право на пореско ослобођење (када за то постоји законски основ) утврђује решењем пореског органа.

При утврђивању да ли постоји предмет опорезивања порезом на поклон, правна природа правног посла не опредељује се према називу који су уговорне стране конкретном правном послу дале, већ према правима и обавезама које за уговорне стране из тог посла произлазе. Стога се поклоном сматра пренос без накнаде имовине једног лица другом. Међутим, ако на

име преноса те имовине стицалац има одређене обавезе према преносиоцу (нпр. рекламе ...) такав уговор се, са порескоправног становишта, не сматра поклоном, па ни када је назван уговором о поклону.

С тим у вези, ако туристичка организација која је резидент Републике Србије, прими на поклон (тј. без обавезе противчинидбе) искључиво новац у износу до 30.000 динара (одједном или у више оброчних давања), од једног поклонодавца у једној календарској години, тако примљени поклон није предмет опорезивања порезом на поклон. Стога се за њега пореска пријава не подноси и порез на поклон се не плаћа (на пример, ако туристичкој организацији као поклонопримцу, лице А у једној календарској години учини искључиво поклон новца у износу од 30.000 динара одједном, или ако јој лице Б у једној календарској години учини искључиво поклон новца у износу од 10.000 динара, а потом од 20.000 динара).

Ако туристичка организација која је резидент Републике Србије, прими на поклон (тј. без обавезе противчинидбе) искључиво новац од стране више поклонодаваца и ако је износ новца који јој поклони сваки од њих у једној календарској години до 30.000 динара, примљени поклони нису предмет опорезивања порезом на поклон. Стога се за њих пореска пријава не подноси и порез на поклон се не плаћа (на пример, лице А је у једној календарској години туристичкој организацији поклонило искључиво новац у износу од 25.000 динара, а лице Б у истој години у износу од 10.000 динара, а потом у износу од још 20.000 динара).

Ако туристичка организација која је резидент Републике Србије, прими на поклон (тј. без обавезе противчинидбе) искључиво новац од стране више поклонодаваца, при чему је износ новца који су поклонили поједини поклонодавци мањи од 30.000 динара, а износ новца који су поклонили поједини поклонодавци већи од 30.000 динара, поклон у износу до 30.000 динара примљен од сваког појединог поклонодавца није предмет опорезивања порезом на поклон. Поклон у износу преко 30.000 динара примљен од сваког појединог поклонодавца предмет је опорезивања порезом на поклон, па се за њега подноси пореска пријава. У том случају се код опорезивања порезом на поклон износ до 30.000 динара изузима из пореске основице (на пример, лице А у једној календарској години туристичкој организацији поклони искључиво новац у износу од 25.000 динара, а лице Б у истој години – у износу од 35.000 динара. Поклон примљен од лица А изузет је из опорезивања, док се на поклон примљен од лица Б пореска пријава подноси, а порез на поклон (ако се не оствари право на пореско ослобођење) плаћа на износ од 5.000 динара).

Међутим, ако туристичка организација – поклонопримац прими на поклон (не само) новац, већ и ствари и/или права из члана 14. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), од једног лица, чија укупна вредност у једној календарској години прелази 30.000 динара, остварена вредност поклона преко 30.000 динара предмет је опорезивања порезом на поклон уколико се

на такво примање не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (на пример, у једној календарској години од истог поклонодавца који није обвезник пореза на додату вредност, поклонопримац прими на поклон новац у износу од 10.000 динара и употребљавани мопед вредности 100.000 динара, што чини укупну вредност поклона од истог поклонодавца у једној календарској години од 110.000 динара. Предмет опорезивања је разлика вредности примљеног поклона и износа од 30.000 динара тј. износ од 80.000 динара).

Наиме, према одредби члана 14. став 2. Закона, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, право својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, употребљаваном пловилу, односно на употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног, и друге покретне ствари, осим удела у правном лицу, односно хартија од вредности.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама члана 14. ст. 1, 2. и 4. до 9. Закона (члан 14. став 3. Закона).

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из члана 14. ст. 1. до 3. Закона на који се плаћа

порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 5. Закона).

Од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузимају се новац, права, односно ствари из члана 14. став 2. Закона, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа, односно поклона, до 30.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа (члан 14. став 8. Закона).

Одредбом члана 15. став 2. Закона прописано је да је обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 2. Закона, резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству.

Према одредби члана 35. став 1. Закона, обвезник пореза на наслеђе и поклон дужан је да поднесе пореску пријаву са тачним подацима, са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореске обавезе, у року од 10 дана од дана настанка пореске обавезе у смислу члана 17. ст. 1. до 4. Закона.

У сваком конкретном случају, надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореза на поклон, као и да ли су испуњени услови за пореско ослобођење.

5. Да ли су физичка лица – обвезници ПДВ-а, ослобођени пореза на имовину на права на непокретности које су у

Њиховим пословним књигама евидентиране као добра која су намењена даљој продаји?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-00148/2012-04 од 8.10.2012. год.)

Да ли физичко лице – обвезник ПДВ има право на ослобођење од пореза на имовину на права на непокретности које су у његовим пословним књигама евидентиране као добра која су намењена даљој продаји, зависи од начина на који води пословне књиге (по систему простог књиговодства – у складу са законом којим се уређује порез на доходак грађана, или по систему двојног књиговодства – у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија), као и од начина евидентирања непокретности у тим пословним књигама.

Наиме, право на ослобођење од пореза на имовину може, применом члана 12. став 6. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12–УС, у даљем тексту: Закон), остварити обвезник пореза на имовину који води пословне књиге у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија – за непокретности које су у тим пословним књигама евидентиране као добра која су искључиво намењена даљој продаји (тј. за непокретности евидентиране у оквиру класе 1. рачуна 14 које су искључиво намењене продаји, у складу са Правилником о контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике – „Сл. гласник РС“, бр. 114/06, 119/08, 9/09, 4/10 и 3/11).

Физичко лице које је обвезник пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (па се, у складу са законом којим се уређује порез на доходак грађана, сматра предузетником и опорезује порезом на приходе од самосталне делатности), може остварити право на ослобођење од пореза на имовину применом члана 12. став 6. Закона, само за непокретности за које подноси пореску пријаву на Обрасцу ППИ-1 тј. за његову непокретну имовину која му служи за обављање делатности и коју у својим пословним књигама, које води у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, евидентира као добра која су искључиво намењена даљој продаји.

Према мишљењу Министарства финансија и привреде, нема законског основа да се право на пореско ослобођење из члана 12. став 6. Закона оствари за непокретности које су стална средства која обвезник користи за обављање делатности, па ни ако их, у складу са МСФИ 5, после доношења одлуке о продаји, пренесе на рачуне групе 14 – Стална средства намењена продаји.

Такође, нема основа да применом наведене одредбе право на пореско ослобођење оствари предузетник који води пословне књиге по систему простог књиговодства у складу са прописима којима се уређује порез на доходак грађана.

Наиме, према одредби члана 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину плаћа се на право својине на непокретности, односно на право својине на грађевинском земљишту површине преко 10 ари.

Непокретностима се, у смислу члана 2. става 1. Закона, сматрају: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Према одредби члана 12. став 6. Закона, порез на имовину не плаћа се на права на непокретности које су у пословним књигама обвезника, у складу са прописима којима се уређују рачуноводство и ревизија, евидентиране као добра која су искључиво намењена даљој продаји.

Према одредби члана 15. став 1. и став 2. тачка 1) Закона о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06, 111/09 и 99/11, у даљем тексту: Закон о рачуноводству и ревизији), правна лица и предузетници пословне промене књиже на рачунима прописаним контним оквиром. Контни оквир и садржину рачуна у контном оквиру, на начин који обезбеђује пуну примену МРС/МСФИ, прописује министар финансија – за привредна друштва, задруге, предузетнике, као и за друга правна лица.

Према одредби члана 32. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02–др. закон, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, у даљем тексту: ЗПДГ), обвезник пореза на приходе од самосталне делатности је физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. тог закона, укључујући и физичко лице које остварује приходе од пољопривреде и шумарства и свако друго физичко лице које је обвезник пореза на додату

вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (у даљем тексту: предузетник).

Сагласно одредби члана 43. ст. 1. и 2. ЗПДГ, предузетници су дужни да воде пословне књиге и да у њима исказују пословне промене на начин одређен овим законом. Предузетници воде пословне књиге по систему простог књиговодства, у складу са овим законом или по систему двојног књиговодства у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

Чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе, односно права на пореско ослобођење, у сваком конкретном случају, на основу пружених доказа, утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу пореза на имовину.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Опорезивање прихода од самосталне делатности

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 414-00-10/2012-04 од 15.10.2012. год)

Министарство финансија и привреде указује да је опорезивање прихода од самосталне делатности уређено одредбама чл. 31. до 51. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС и 93/12, у даљем тексту: Закон).

Приходом од самосталне делатности сматра се приход остварен од привредних делатности, пружањем професионалних и других интелектуалних услуга, као и приход од других делатности, уколико се на тај приход по овом закону порез не плаћа по другом основу.

Стопа пореза на приходе од самосталне делатности износи 10% (члан 38. Закона).

Предузетник који, с обзиром на околности, није у стању да води пословне књиге о оствареном промету, или

коме њихово вођење отежава обављање делатности, има право да поднесе захтев да порез на приходе од самосталне делатности плаћа на паушално утврђен приход (члан 40. став 1. Закона).

Међутим, право на паушално опорезивање не може се, у одређеним случајевима, признати предузетнику, и то:

- 1) оснивачу ортачке радње;
- 2) који обавља делатност из области: трговине на велико и трговине на мало, осим одржавања и оправке моторних возила, хотела и ресторана, финансијског посредовања и активности у вези с некретнинама;
- 3) у чију делатност улажу и друга лица;
- 4) чији је укупан промет у години која претходи години за коју се утврђује порез, односно чији је планирани промет када почиње обављање делатности – већи од 3.000.000 динара;
- 5) који је обвезник пореза на додату вредност, односно који се определи за плаћање пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Изузетно од овога, предузетнику који трговинску или угоститељску делатност обавља у киоску, приколици или сличном монтажном или покретном објекту може се, на његов захтев, одобрити да порез плаћа на паушално утврђен приход.

Паушални приход се утврђује у складу са одређеним критеријумима и елементима, као што су:

висина просечне месечне зараде по запосленом у Републици, општини, граду и округу остварене у години која претходи години за коју се утврђује паушални приход; место на коме се радња налази; опремљеност радње; број запослених радника и ангажованих чланова породице; тржишни услови у којима се делатност обавља; површина локала; старост обвезника и његова радна способност; висина прихода обвезника који под истим или сличним условима обавља исту или сличну делатност; остале околности које утичу на остваривање добити.

Иначе, критеријуми и елементи за паушално опорезивање ближе су уређени Уредбом о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приходе од самосталне делатности („Сл. гласник РС“, бр. 65/01, 45/02, 47/02, 91/02, 23/03, 16/04, 76/04 и 31/05).

2. Порески третман прихода које физичко лице оствари продајом предмета личне имовине у виду ломљеног злата и сребра које служи за даљу прераду, са становишта опорезивања прихода физичких лица

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 414-00-47/2012-04 од 12.10.2012. год)

Према наводима из захтева за мишљење, правно лице ће се бавити производњом накита и сродних предмета од племенитих метала и откупом ломљеног

злата и сребра од физичких лица ради даље прераде, односно ради употребе за вршење наведене делатности регистроване у складу са одредбама Закона о привредним друштвима. Откуп ломљеног злата и сребра од физичких лица би се вршио у посебно организованим огранцима привредног друштва, односно пословним јединицама, при чему би се уговорени износ купопродајне цене, која зависи од финоће племенитог метала, његове масе и тренутне тржишне цена на светским берзама племенитих метала, плаћао на лицу места готовинском исплатом. Наводи се да ће откупни лист, који се попуњава при откупу племенитог метала, да садржи изјаву продавца – физичког лица да не врши продају предмета у оквиру своје делатности већ искључиво да продаје предмет који је његова лична имовина, односно да је у његовој приватној својини.

- С тим у вези, мишљење Министарства финансија и привреде је да приходи које физичко лице оствари по основу продаје појединих предмета своје имовине у оквиру управљања и располагања том имовином (од случаја до случаја), не подлежу плаћању пореза на доходак грађана. Продаја „од случаја до случаја“ значи да физичко лице врши промет уз накнаду (продају) предмета сопствене имовине и да је промет спорадичног карактера (продаја *ad hoc*), с тим да је обвезник (физичко лице) дужан да исплатиоцу прихода поднесе одговарајућу веродостојну документацију, односно доказно средство да продаје поједине предмете сопствене имовине. У том смислу као доказно средство може да се прихвати сваки веродостојан документ, односно доказно средство из

којег неспорно произилази чињеница да се ради о предметима сопствене имовине (рачун, изјава о власништву и сл).

Међутим, уколико се ради о приходима које од продаје предмета физичко лице не остварује „од случаја до случаја“, већ се продајом бави у виду сталне активности (нпр. прибављање, односно сакупљање одређених ствари ради даљег прометовања), независно од тога да ли је она као делатност регистрована код надлежног органа, тај приход је предмет опорезивања порезом на доходак грађана.

- За разлику од пореског третмана прихода које физичко лице оствари по основу продаје појединих предмета своје имовине у оквиру управљања и располагања том имовином (од случаја до случаја), када физичко лице остварује приход по основу прикупљања и продаје секундарних сировина које по својој суштини то и представљају (искоришћене ствари, односно материјал који служи за прераду и израду нових производа), тај приход, ако није опорезован као приход од самосталне делатности у смислу Закона, опорезује се као други приход сагласно одредби члана 85. став 1. тачка 10) и став 6. Закона.

Наиме, одредбама чл. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС и 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак, на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети Законом.

Према одредби члана 85. став 1. тачка 10) Закона, осталим приходима, у смислу Закона, сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, а нарочито, између осталог, приходи по основу прикупљања и продаје секундарних сировина, ако нису опорезовани као приходи од самосталне делатности у смислу овог закона.

Обвезник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари те приходе (став 2. члана 85. Закона).

Порез на друге приходе обрачунава се по стопи од 20% на основицу коју чини опорезиви приход као разлика између бруто прихода и нормираних трошкова у висини од 20%, при чему се у случају остваривања прихода по основу прикупљања и продаје секундарних сировина тако обрачунати порез умањује за 40% (члан 85. ст. 3. и 6. и члан 86. Закона).

Порез на други приход обрачунава се и плаћа по одбитку, у складу са чл. 99. и 101. Закона. То значи да је исплатилац прихода, као порески плаћац, дужан да порез обрачуна, обустави и уплати на прописани рачун у моменту исплате прихода, према прописима који важе на дан исплате прихода.

Министарство финансија и привреде указује да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода које оствари физичко лице, сагласно члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12).

3. Опорезивање прихода који оствари физичко лице продајом непокретности

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-215/2012-04 од 5.9.2012. год)

Одредбом члана 79. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11 и 91/11–УС, у даљем тексту: Закон) прописано је да обвезник који средства остварена продајом непокретности у року од 90 дана од дана продаје уложи у решавање свог стамбеног питања и стамбеног питања чланова своје породице, односно домаћинства, ослобађа се пореза на остварени капитални добитак.

Обвезнику који у року од 12 месеци од дана продаје непокретности средства остварена продајом непокретности уложи за намене из става 1. члана 79. Закона, извршиће се повраћај плаћеног пореза на капитални добитак (став 2. члана 79. Закона).

Остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на капитални добитак ближе је уређено Правилником о критеријумима за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на капитални добитак („Сл. гласник РС“, бр. 38/01, у даљем тексту: Правилник).

Према одредби члана 2. тач. 1) и 3) Правилника, под решавањем стамбеног питања сматра се куповина или изградња стана, односно породичне стамбене зграде за обвезника или члана његове породице, односно домаћинства који нема решено стамбено питање (подстанар, станује код својих родитеља или родитеља

брачног друга, има неодговарајући стан по површини или по структури и др), као и куповина или изградња две или више стамбених јединица у функцији раздвајања, односно цепања домаћинства (одвајање деце од родитеља, развод брака, решавање сувласничких односа и др).

Право на пореско ослобођење остварује се улагањем средстава од продаје непокретности у одговарајућу стамбену површину, према следећим критеријумима: за самца до 45m² и за сваког наредног члана породичног домаћинства – још по 20m² (члан 3. Правилника).

Ако обвезник решава стамбено питање члана своје породице или домаћинства, поред доказа о решавању стамбеног питања (закључени и од стране суда оверени уговори о куповини другог стана, уговори о градњи са грађевинском дозволом и другом документацијом, фактуре, односно рачуни о набавци материјала, оверене писмене изјаве обвезника, односно члана његове породице или домаћинства, као и друга доказна средства којима се утврђује да су средства остварена продајом уложена у решавање стамбеног питања), надлежном пореском органу подноси и доказе из којих се неспорно може утврдити да средствима која је он остварио продајом непокретности решава стамбено питање члана породице, односно домаћинства (уговор о поклону, оверена писмена изјава и сл), као и доказ да члан породице, односно домаћинства по том основу стиче право својине или друго стварно право на непокретности на своје име (члан 4. Правилника).

Чланом породице, у смислу Закона, сматрају се брачни друг, родитељи, деца, усвојеник и усвојилац обвезника, док се домаћинством сматра заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода (члан 10. ст. 2. и 3. Закона).

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и наводе из дописа, пореско ослобођење по основу решавања стамбеног питања члана породице или домаћинства обвезника може да се оствари у складу са одредбама Закона и Правилника, ако средствима која је обвезник остварио продајом непокретности решава стамбено питање члана породице, односно домаћинства (уговор о поклону, оверена писмена изјава и сл), тако да члан породице односно домаћинства стиче право својине или друго стварно право на непокретности на своје име (члан 4. Правилника), о чему се надлежном пореском органу подносе докази из којих се то неспорно може утврдити.

Министарство финансија и привреде напомиње да, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа у сваком конкретном случају утврђује све чињенице које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, према члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12–исправка).

4. Докази којима се документују трошкови које је обвезник имао по основу улагања у адаптацију и реконструкцију новокупљеног стана ради решавања

стамбеног питања, за сврху утврђивања пореза на капитални добитак

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-07-178/2012-04 од 5.9.2012. год)

Како се наводи у допису, обвезник је продао стан 2008. године и средства остварена продајом непокретности уложио у куповину новог стана и његову адаптацију и реконструкцију за потребе решавања свог стамбеног питања. Наводи се да је ангажовао физичка лица ради молерисања и мењања паркета, керамичара и остале неопходне раднике ради извођења нужних грађевинских радова. Као доказ да је обвезник уредно платио своје обавезе по основу извршених услуга, извођачи су потписали изјаве у којима се наводе врсте радова који су извршени и колико је обвезник платио за њихово извођење. Обвезник указује да је радове изводило и правно лице, а као доказ да је уредно платио извршене радове издат је предрачун и рачун радова и материјала за адаптацију и реконструкцију стана и признанице да је радове исплатио у уговореном износу.

Приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду стварних права на непокретностима, предмет је опорезивања порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11 и 91/11–УС, у даљем тексту: Закон).

Капитални добитак представља разлику између продајне цене права, удела, односно хартија од вредности и њихове набавне цене усклађене према одредбама овог закона (члан 72. став 5. Закона).

Продајном ценом за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу Закона, сматра се уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне (члан 73. став 1. Закона).

Набавном ценом за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, сматра се цена по којој је обвезник стекао право, удео или хартију од вредности, односно цена коју је утврдио порески орган у складу са овим законом (члан 74. став 1. Закона).

По основу улагања средстава остварених продајом једне непокретности у решавање стамбеног питања обвезника или стамбеног питања члана његове породице, односно домаћинства, одредбом члана 79. Закона прописано је пореско ослобођење од пореза на капитални добитак. Остваривање тог права ближе је уређено Правилником о критеријумима за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на капитални добитак („Сл. гласник РС“, бр. 38/01).

У поступку утврђивања пореза на капитални добитак по основу прихода од промета непокретности, имајући у виду наведене прописе, када се средства остварена по том основу уложе у решавање стамбеног питања обвезника или члана његове породице, односно домаћинства, обвезник подноси надлежном пореском органу доказе о решавању предметног стамбеног питања. Под тим доказима подразумевају се нпр. закључени и од

стране суда оверени уговори о куповини, одређеног стана, фактуре, односно рачуни о набавци материјала, оверене писмене изјаве обвезника, као и друга доказна средства из којих се може утврдити да је порески обвезник уложио одређена средства у решавање стамбеног питања (куповином стана, изградњом, разменом станова, претварањем заједничких просторија зграде у стамбену јединицу, надзиђивањем, доградњом, реконструкцијом, адаптацијом и сл).

Сходно томе, имајући у виду предметне наводе, мишљење Министарства финансија и привреде је да се као доказ у пореском поступку којим се документују изведени радови и трошкови које је обвезник имао по основу улагања у циљу адаптације и реконструкције новокупљеног стана ради решавања стамбеног питања, могу сматрати веродостојне исправе – уговори, рачуни, признанице, фактуре, изјаве и сл. физичких и правних лица који су у предметном случају несумњиво извршили описане радове, а који (документи) су са становишта утврђивања пореске обавезе правно релевантни за јасно и недвосмислено утврђивање чињеничног стања.

Имајући у виду наводе предметног случаја, као и одредбе које регулишу опорезивање прихода капиталним добитком, Министарство финансија и привреде указује да у сваком конкретном случају, сагласно начелу фактицитета, Пореска управа утврђује све чињенице и цени све околности које су од значаја за опредељење пореског третмана прихода, сагласно члану 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12– исправка).

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Да ли се порез на регистровано оружје плаћа на трофејно оружје?

Иницијатива за увођење ослобођења од пореза на регистровано оружје – на неограничени број оружја које обвезник добије као награду од Војске Србије, односно од органа надлежног за унутрашње послове Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00744/2010-04 од 9.10.2012. год)

Министарство финансија и привреде остаје код мишљења по истоветним питањима број: 011-00-00744/2010-04 од 10.1.2011. године.

Оружје које је, у складу са Законом о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, бр. 9/92, 53/93, 67/93, 48/94, 44/98, 39/03, 85/05, 101/05 и 27/11–УС, у даљем тексту: Закон о оружју и муницији), сврстано у трофејно (ватрено и хладно оружје, које се чува из устанака и ослободилачких ратова или које представља лични или

породични трофеј власника), није предмет опорезивања порезом на регистровано оружје, па нема основа да се за ту врсту оружја уводи ослобођење од пореске обавезе која законом није установљена (тј. за оружје за које се порез на регистровано оружје не плаћа).

Захтев да се право на пореско ослобођење уведе за сва регистрована оружја која је обвезник добио као награду у вршењу службе (тј. да се укине ограничење према коме се пореско ослобођење може остварити само на једно регистровано оружје за које је прописана најнижа висина пореза), има карактер иницијативе коју ће Министарство финансија и привреде размотрити код наредних измена и допуна Закона.

Наиме, према одредби члана 24. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11 и 100/11, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања порезом на регистровано оружје су регистроване аутоматска и полуаутоматска пушка за које је издато одобрење, односно оружни лист за држање оружја, као и оружје за личну безбедност за које је издат оружни лист за држање оружја, односно оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја.

У складу са одредбом члана 3. тачка 4) Закона о оружју и муницији, трофејно оружје чине ватрено и хладно оружје, које се чува из устанака и ослободилачких ратова или које представља лични или породични трофеј власника.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли јединица локалне самоуправе може да донесе одлуку о отпису камате на доспеле обавезе у 2012. години пореским обвезницима који су на прописане уплатне рачуне локалних јавних прихода уплатили главни дуг по основу утврђених обавеза и споредна пореска давања, осим камате?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00030/2012-04 од 23.10.2012. год)

Нема законског основа да јединица локалне самоуправе (у конкретном случају, Општина Куршумлија), применом Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“ бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), у 2012. години донесе одлуку о отпису камате обрачунате на обавезе по основу изворних јавних

прихода те јединице локалне самоуправе, доспелих у 2012. години, пореским обвезницима који су на прописане уплатне рачуне локалних јавних прихода уплатили главни дуг по основу утврђених обавеза и споредна пореска давања, осим камате.

Отпис пореског дуга (па и камате, као споредног пореског давања) може се извршити само на основу и у складу са чланом 22. ст. 2. и 4, чланом 23. ст. 2. и 3. и чланом 115. ЗПППА.

Наиме, чланом 2а ЗПППА прописано је да се тај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама.

У складу са чланом 75. став 1. ЗПППА се на износ мање плаћеног пореза обрачунава и плаћа камата.

2. Да ли порески обвезник може да поднесе измењену пореску пријаву за утврђивање пореза на имовину, након што је донето решење о утврђивању пореза на имовину, у случају ако установи да поднета пријава садржи грешку или пропуст?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 430-03-00044/2012-04 од 20.10.2012. год)

Ако порески обвезник установи да пореска пријава за утврђивање пореза на имовину, коју је поднео

надлежном органу јединице локалне самоуправе, садржи грешку или пропуст, измењену пореску пријаву у којој су грешка или пропуст отклоњени не може поднети након доношења решења о утврђивању пореза на имовину.

Наиме, према одредби члана 40. ст. 1. и 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), ако порески обвезник установи да пореска пријава, коју је поднео Пореској управи, садржи грешку или пропуст, дужан је да одмах, а најкасније до истека рока застарелости, поднесе измењену пореску пријаву, у којој су грешка или пропуст отклоњени. Изузетно од ст. 1. и 3. овог члана, порески обвезник не може поднети измењену пореску пријаву после покретања поступка пореске контроле за контролисани порески период, односно након доношења решења о утврђивању пореза из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (2) овог закона (тј. у случајевима када је законом прописано да се не спроводи самоопорезивање или када је законом прописано да се, упркос самоопорезивању, пореско решење мора донети).

Порез на имовину утврђује се решењем органа јединице локалне самоуправе (члан 39. став 1. Закона о порезима на имовину – „Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 5/12–УС, у даљем тексту: Закон).

Промене у току године од значаја за висину пореске обавезе пореза на имовину не утичу на утврђену

пореску обавезу за ту годину, осим у случају из члана 12. став 3. Закона (члан 33. став 2. Закона).

3. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на регистровано оружје

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00028/2012-04 од 17.10.2012. год)

Уз пуно разумевање конкретне ситуације, Министарство финансија и привреде обавештава да нема законског основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на регистровано оружје.

Наиме, одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11 и 2/12–исправка, у даљем тексту: Закон), која се примењује до 31. децембра 2012. године, прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи централне емисионе банке увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), која ће се сагласно одредби члана 40. став 2. тог закона

примењивати од 1. јануара 2013. године, измењен је члан 75. став 1. Закона, тако да ће се почев од 1.1.2013. године на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунавати и плаћати камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

Одредбама члана 22. ст. 3–5. Закона уређена је могућност отписа пореза чији је обвезник физичко лице – само ако се ради о пословно неспособном физичком лицу или о одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште – ако имовина тог лица није довољна да његов заступник намири дуг из те имовине. У том случају се отписује само ненамирени део дуга. Ако престану разлози због којих је пословно неспособном физичком лицу или одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште одређен заступник, решење о отпису пореског дуга се укида.

4. Молба за отпис пореског дуга пореског обвезника – правног лица из разлога лошег финансијског стања предузећа

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-00344/2012-04 од 16.10.2012. год)

Уз пуно разумевање за конкретну ситуацију, Министарство финансија и привреде обавештава да нема основа да се применом Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05

–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА) отпише порески дуг из разлога лошег финансијског стања предузећа.

Наиме, чланом 23. ЗПППА прописано је да пореска обавеза престаје:

- 1) наплатом пореза;
- 2) застарелошћу пореза;
- 3) отписом пореза;
- 4) на други законом прописани начин.

Неплаћена пореска обавеза, осим по основу доприноса за обавезно социјално осигурање, пореског обвезника – правног лица над којим је правоснажним решењем закључен стечајни поступак банкротством, отписује се, осим ако је ради њене наплате уписано заложно право у јавним књигама или регистрима, односно ако је, поред пореског обвезника, друго лице одговорно за њено испуњење.

Неплаћена пореска обавеза, осим по основу доприноса за обавезно социјално осигурање, пореског обвезника – правног лица над којим је правоснажним решењем отворен и закључен стечајни поступак због трајније неспособности плаћања, а не постоји интерес поверилаца и правног лица – стечајног дужника за спровођење стечајног поступка, отписује се, осим ако је, поред пореског обвезника, друго лице одговорно за њено испуњење.

Чланом 115. ст. 1. и 3. ЗПППА, прописано је да Влада може, на предлог министра надлежног за послове финансија и привреде, да донесе одлуку о делимичном

или потпуном отпису пореза и споредних пореских давања осим доприноса за обавезно социјално осигурање, пореског обвезника који се продаје у поступку приватизације, односно који је у поступку реструктурирања.

Влада може, на предлог министра надлежног за послове финансија и привреде, донети одлуку о делимичном или потпуном отпису пореза и споредних пореских давања, укључујући таксе, накнаде и друге јавне приходе пореског обвезника код којег је промењена власничка структура, по основу преузетих уговорних обавеза од стране Републике.

5. Методе и начини процене пореске основице

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00569/2012-04 од 15.10.2012. год)

Ако се у поступку доношења решења о утврђивању пореза утврди да подаци из пореске пријаве, пословних књига и евиденција не одговарају стварном стању, пореско решење о утврђивању пореза донеће се на основу процене пореске основице, на начин уређен у одредбама чл. 58–60. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09, 53/10, 101/11, 2/12 и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА).

У надлежности је Пореске управе да одлучи које ће методе и начине из чл. 58, 58а и 59. ЗПППА користити за процену пореске основице, што значи да може

користити и методу парификације на начин уређен чланом 58а ЗПППА.

Наиме, према одредбама члана 54. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06, 61/07, 20/09, 72/09, 53/10, 101/11, 2/12 и 93/12, у даљем тексту: ЗПППА), утврђивање пореза обавља Пореска управа, доношењем пореског решења, и то:

(1) у поступку пореске контроле – ако порески обвезник, супротно закону, не обави утврђивање пореске обавезе или га изврши нетачно или непотпуно;

(2) у случајевима када је законом прописано да се не спроводи самоопорезивање или када је законом прописано да се, упркос самоопорезивању, пореско решење мора донети.

Према одредбама члана 55. ст. 1, 2. и 4. ЗПППА, пореско решење о утврђивању пореза из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (1) овог закона Пореска управа доноси на основу података из пословних књига и евиденција пореског обвезника и чињеничног стања утврђеног у поступку контроле, у складу са одредбом члана 122. став 4. и члана 129. овог закона. Пореско решење о утврђивању пореза из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (2) овог закона Пореска управа доноси на основу података из евиденција надлежних органа, података из пореске пријаве, односно измењене пореске пријаве, а, по потреби, и на основу података из пословних књига и евиденција пореског обвезника. Ако се у поступку доношења решења из ст. 1–3. овог члана утврди да

подаци из пореске пријаве, пословних књига и евиденција не одговарају стварном стању, пореско решење о утврђивању пореза донеће се на основу процене пореске основице, на начин уређен у одредбама чл. 58–60. овог закона.

Процена пореске основице може се утврдити применом једног од следећих метода:

- 1) методом парификације;
- 2) методом унакрсне процене (члан 58. ЗПППА).

Према одредби члана 58а ЗПППА, процена пореске основице методом парификације врши се на један од следећих начина:

- 1) проценом на бази расположиве уредне пословне документације о пословању у одређеном периоду краћем од периода опорезивања (дневном, недељном или месечном), тако што се на основу података о том делу пословања процењује пореска основица за период за који се утврђује порез;

- 2) проценом на бази података и чињеница о оствареном промету (дневном, недељном или месечном) утврђеним увиђајем или контролом, тако што се на основу тих података и чињеница процењује пореска основица за период за који се утврђује порез;

- 3) упоређивањем са подацима других пореских обвезника који обављају исту или сличну делатност на истој или сличној локацији, под приближно једнаким условима.

Према одредбама члана 60. ст. 1. и 3. ЗПППА, Пореска управа одлучује које ће методе и начине из чл. 58, 58а и 59. тог закона користити за процену пореске

основице. Министар ближе уређује начин и поступак процене пореске основице.

Законске одредбе чл. 58. и 58а ступиле су на снагу и примењују се (тј. немају суспензивно дејство до доношења правилника на основу овлашћења из члана 60. став 2. ЗПППА).

6. Да ли је порески инспектор правилно поступио када је одбио захтев пореског обвезника да прекине поступак теренске контроле (која је започета 8. јуна 2012. године) до одлучивања суда о претходном питању од утицаја на опорезивање преноса права својине на два стана запосленим лицима у предметном привредном друштву (тј. о поништају уговора о поклону по тужбама поднетим дана 19. јула 2012. године, што значи након почетка теренске контроле), већ је у поступку теренске контроле на вредност два стана која су уговором о поклону поклоњена запосленим лицима у предметном друштву „извршио обрачун пореза и доприноса на вредност поклоњених станова као да се ради о личним примањима запослених радника“?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 413-00-00020/2012-04 од 11.10.2012. год)

Законом о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... 93/12, у даљем тексту: Закон) није уређена могућност прекида поступка теренске контроле код пореског обвезника, из

разлога што је обвезник након настанка чињеница за које је пореским законом прописано да стварају пореску обавезу и након отпочињања теренске контроле, покренуо спор пред судом ради поништаја уговора о поклону, који је био правни основ настанка чињеница од утицаја на опорезивање.

Пореска управа је овлашћена да донесе решење о утврђивању пореза у поступку пореске контроле – ако утврди да су настале чињенице од утицаја на опорезивање (ценећи их према економској суштини), а порески обвезник, супротно закону, није обавио утврђивање пореске обавезе или га је извршио нетачно или непотпуно.

Ако суд у одговарајућем поступку утврди постојање законских разлога за поништај уговора именованог као уговор о поклону којим је, у конкретном случају, законски заступник привредног друштва (а супружник оснивача тог привредног друштва) пренео без накнаде станове у својини тог привредног друштва запосленим лицима у том друштву (који су синови оснивача и законског заступника друштва) и тај правни посао из тих разлога утврђујућом пресудом поништи, лице које је платило порез може поднети захтев за повраћај плаћеног пореза након што порески орган решење којим је утврђен порез укине или поништи (из разлога што је поништен правни основ).

Наиме, према одредби члана 54. ст. 1. и 2. Закона, утврђивање пореза је делатност Пореске управе, односно пореског обвезника, која се састоји у издавању управних

аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе.

Утврђивање пореза обавља:

- 1) сам порески обвезник (самоопорезивање);
- 2) Пореска управа, доношењем пореског решења,

и то:

(1) у поступку пореске контроле – ако порески обвезник, супротно закону, не обави утврђивање пореске обавезе или га изврши нетачно или непотпуно;

(2) у случајевима када је законом прописано да се не спроводи самоопорезивање или када је законом прописано да се, упркос самоопорезивању, пореско решење мора донети.

Према члану 129. Закона, ако се у поступку теренске контроле утврди да порески обвезник није применио, или није правилно применио прописе приликом утврђивања пореза које обвезник сам врши, на основу записника о извршеној теренској контроли, односно допунског записника, доноси се решење из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (1) Закона. Пореска управа доноси решење из члана 129. става 1. Закона у року од 60 дана од дана достављања записника, односно допунског записника о теренској контроли.

7. Захтев за доношење „Уредбе о отпису камате којом ће се наложити свим субјектима који су применом конформне методе зарачунавали затезну камату, да у

одређеном року изврше отпис незаконито зарачунате камате“

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00016/2012-04 од 8.10.2012. год)

Нема правног основа да се уредбом, као подзаконским актом, врше измене и допуне закона, па ни одредаба члана 22, 23. и 115. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12, у даљем тексту: Закон) којима су уређени случајеви у којима се порески дуг може отписати (Влада уредбом подробније разрађује однос уређен законом, у складу са сврхом и циљем закона – члан 42. став 1. Закона о Влади – „Сл. гласник РС“, бр. 55/05, 71/05–исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12–УС и 72/12).

До 31.12.2012. године се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Од 1. јануара 2013. године се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања (чије плаћање није одложено) обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена применом простог интересног рачуна од сто.

Од 1. јануара 2013. године је обвезнику који је поднео захтев за одлагање плаћања пореског дуга пре

његове доспелости или је сам пријавио доспелу пореску обавезу чије одлагање плаћања захтева, каматна стопа једнака годишњој референтној стопи Народне банке Србије, применом простог интересног рачуна од сто.

Наиме, одлуком Уставног суда IУз-82/2009 од 12.7.2012. године утврђена је несагласност са Уставом одредбе члана 3. став 1. Закона о висини стопе затезне камате („Сл. лист СРЈ“, бр. 9/01), у делу који гласи: „применом конформне методе“, а не одредба члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12, у даљем тексту: Закон).

Случајеви у којима се може извршити отпис пореза и споредних пореских давања уређени су чл. 22, 23. и 115. Закона.

Одредбом члана 75. став 1. Закона, која се примењује до 31.12.2012. године, прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи централне емисионе банке увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), која ће се, сагласно одредби члана 40. став 2. тог закона, примењивати од 1. јануара 2013. године, измењен је члан 75. став 1. Закона, тако да ће се почев од 1. јануара 2013. године на износ мање или више плаћеног пореза и

споредних пореских давања камата обрачунавати и плаћати по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто. Одредбом члана 18. став 2. тог закона, која ће се примењивати од 1. јануара 2013. године, допуњен је члан 76. Закона тако што је уређено да је, ако је обвезник поднео захтев за одлагање плаћања пореског дуга пре његове доспелости или је сам пријавио доспелу пореску обавезу чије одлагање плаћања захтева, каматна стопа једнака годишњој референтној стопи Народне банке Србије, применом простог интересног рачуна од сто.

8. Да ли ће се одлука Уставног суда објављена у „Службеном гласнику РС“, број 73/12, према којој је обрачун законске затезне камате извршен применом конформне методе проглашен неуставним, примењивати и на обрачуне камате за неблаговремено плаћене јавне приходе?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00015/2012-04 од 8.10.2012. год)

Одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12, у даљем тексту: Закон), која се примењује до 31.12.2012. године, прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи централне

емисионе банке увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), која ће се сагласно одредби члана 40. став 2. тог закона примењивати од 1. јануара 2013. године, измењен је члан 75. став 1. Закона, тако да ће се почев од 1.1.2013. године на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања камата обрачунавати и плаћати по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

Одлуком Уставног суда IУз-82/2009 од 12.7.2012. године утврђена је несагласност са Уставом одредбе члана 3. став 1. Закона о висини стопе затезне камате („Сл. лист СРЈ“, бр. 9/01), у делу који гласи: „применом конформне методе“, а не одредба члана 75. став 1. Закона.

Према томе, на износ мање плаћеног пореза и споредних пореских давања се до 31.12.2012. године обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Од 1. јануара 2013. године се на износ мање плаћеног пореза и споредних пореских давања

обрачунава камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена применом простог интересног рачуна од сто.

Министарство финансија и привреде напомиње да је, сагласно члану 76. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12), код одлагања пореског дуга обвезнику који је поднео захтев за одлагање плаћања тог дуга пре његове доспелости или је сам пријавио доспелу пореску обавезу чије одлагање плаћања захтева, каматна стопа једнака годишњој референтној стопи Народне банке Србије, применом простог интересног рачуна од сто.

9. Захтев за отпис камате обрачунате због доцње у плаћању јавних прихода по основу обављања самосталне делатности

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00002/2012-04 од 8.10.2012. год)

Уз пуно разумевање за конкретну ситуацију, Министарство финансија и привреде обавештава да нема основа да се применом Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12) отпише камата обрачуната због доцње у плаћању јавних прихода по основу обављања самосталне

делатности, пореском обвезнику – пословно способном физичком лицу коме се зна пребивалиште, из разлога његовог лошег материјалног стања.

10. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на приходе од самосталне делатности и доприноса за обавезно социјално осигурање

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00021/2012-04 од 8.10.2012. год)

И поред разумевања за конкретну финансијску ситуацију, нема законског основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на приходе од самосталне делатности и доприноса за обавезно социјално осигурање.

Наиме, у складу са одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12, у даљем тексту: Закон), на износ мање или више плаћеног пореза обрачунава се и плаћа камата.

Одредбама члана 22. ст. 4. и 5. Закона уређена је могућност отписа пореза чији је обвезник физичко лице – само ако се ради о пословно неспособном физичком лицу или о одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште – ако имовина тог лица није довољна да његов заступник намири дуг из те имовине. У том случају се отписује само ненамирени део дуга. Ако престану

разлози због којих је пословно неспособном физичком лицу или одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште одређен заступник, решење о отпису пореског дуга се укида.

11. Захтев за отпис камате која је обрачуната због доцње у плаћању пореза на додату вредност по основу обављања пољопривредне делатности

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00023/2012-04 од 8.10.2012. год)

И поред разумевања за конкретну финансијску ситуацију, нема законског основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза на додату вредност, због тога што је обвезник, како се наводи, неука странка, па није благовремено платио порез по том основу, нити за плаћање камате има средства – из разлога што су поплаве у претходној години и суше у овој години утицале на висину прихода које је остварио као пољопривредник од пољопривредне делатности.

Наиме, у складу са одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 93/12, у даљем тексту: Закон), на износ мање или више плаћеног пореза обрачунава се и плаћа камата.

Одредбама члана 22. ст. 4. и 5. Закона уређена је могућност отписа пореза само пословно неспособном

физичком лицу или одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште – ако имовина тог лица није довољна да његов заступник намира дуг из те имовине. У том случају се отписује само ненамирени део дуга. Ако престану разлози због којих је пословно неспособном физичком лицу или одсутном физичком лицу коме се не зна пребивалиште одређен заступник, решење о отпису пореског дуга се укида.

12. Захтев да се обрачун камате на мање плаћени порез на додату вредност доспео у 2005. и 2006. години изврши применом методе простог интересног рачуна од сто

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 412-04-00006/2012-04 од 9.9.2012. год)

На износ мање плаћеног пореза и споредних пореских давања се до 31.12.2012. године обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Од 1. јануара 2013. године се на износ мање плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије увећаној за десет процентних поена применом простог интересног рачуна од сто.

Према томе, нема законског основа да, како се захтева, Министарство финансија и привреде „изда налог Пореској управи Вождовац“ да обрачун камате на мање плаћени порез на додату вредност доспео у 2005. и 2006. години изврши применом методе простог интересног рачуна од сто.

Наиме, Одлуком Уставног суда IУз-82/2009 од 12.7.2012. године утврђена је несагласност са Уставом одредбе члана 3. став 1. Закона о висини стопе затезне камате („Сл. лист СРЈ“, бр. 9/01), у делу који гласи: „применом конформне методе“, а не одредба члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Одредбом члана 75. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... и 2/12), која се примењује до 31.12.2012. године, прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој референтној стопи централне емисионе банке увећаној за десет процентних поена, применом конформне методе обрачуна.

Одредбом члана 17. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), која ће се сагласно одредби члана 40. став 2. тог закона примењивати од 1. јануара 2013. године, измењен је члан

75. став 1. Закона, тако да ће се почев од 1.1.2013. године на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских давања камата обрачунавати и плаћати по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто.

На дуговани порез и споредна пореска давања камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости (члан 75. став 2. Закона).

Ако се у току контроле утврди разлика пореске обавезе, камата се обрачунава од дана када је пореску обавезу порески обвезник био дужан да плати (члан 75. став 3. Закона).

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Како да поступи државни орган у случајевима захтева странака које оверавају разна документа – решења, тестаменте, власничке листове, копије планова и сл. у већем броју примерака (1–10 примерака), по њиховој изјави – за потребе реституције, како би се избегла могућност злоупотребе тј. коришћења докумената у друге сврхе?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 434-02-00021/2012-04 од 3.10.2012. год.)

Захтев за давање мишљења односи се на то како да поступи државни орган у случајевима захтева странака које оверавају разна документа – решења, тестаменте, власничке листове, копије планова и сл. у већем броју примерака (1–10 примерака), по њиховој изјави за потребе реституције, како би се избегла могућност злоупотребе тј. коришћења докумената у друге сврхе, при чему се општина у захтеву за мишљење позива на

мишљење Министарства финансија број: 434-02-00014/2012-04 од 24.2.2012. године према којем: „Имајући у виду одредбу члана 38. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11) којом је прописано да стицање имовине и остваривање обештећења по том закону не подлеже плаћању ни једне врсте пореза, административних и судских такси, сматрамо да се републичка административна такса не плаћа за радње које се предузимају ради стицања имовине и остваривање обештећења у складу са тим законом (нпр. извода из матичне књиге рођених, уверења о држављанству и др)“.

Одредбом члана 22. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да се у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе. Решење, исправа, документ или писмено из става 1. тог члана може се користити само у сврху за коју је издато.

Према томе, Министарство финансија и привреде сматра да, у конкретном случају, уколико странка поднесе захтев код надлежног органа за радње које се предузимају ради стицања имовине и остваривање обештећења у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу (нпр. за издавање и оверу докумената за потреба реституције – извода из матичне књиге рођених, уверења о држављанству и др), за које се, у складу са одредбом члана 38. став 1. тог закона, не

плаћа републичка административна такса, у решењу, исправи, документу или писменом, који се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе, имајући у виду одредбу члана 22. став 1. Закона о републичким административним таксама. Такође, с тим у вези, тако издато решење, исправа, документ или писмено може се користити само у сврху за коју је издато (у складу са одредбом члана 22. став 2. Закона) и у друге сврхе се не може користити, те због тога не постоји могућност злоупотребе тако издатог документа у друге сврхе.

2. Да ли подносиоци предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, треба приликом подношења предметног предлога да плаћају републичку административну таксу и у ком износу?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00191/2012-04 од 3.10.2012. год.)

Одредбом члана 2. ст. 1. до 4. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... 93/12, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе

прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Органи јесу институције, државни органи и организације, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе када врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (члан 1а тачка 3) Закона).

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Према томе, за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају се таксе по одредбама Закона, осим у случајевима када је Законом прописано право на таксено ослобођење (чл. 18. и 19. Закона).

Према одредби члана 18. тачка 4) Закона, ослобађају се плаћања таксе установе основане од стране Републике Србије, аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Према одредби члана 76. ст. 1, 2. и 3. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 72/09), најмање једном годишње Министарство, орган аутономне покрајине, односно орган јединице локалне самоуправе расписују

јавне конкурсе ради прикупљања предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури. О избору пројеката по расписаном јавном конкурс у одлучује комисија коју образује орган који расписује конкурс. Са изабраним подносиоцима пројеката закључују се уговори о њиховом финансирању, односно суфинансирању.

С тим у вези, Министарство финансија и привреде сматра да уколико Министарство културе као орган државне управе, органи покрајинске аутономије и локалне самоуправе врше поверене послове, као и предузећа, привредна друштва и друге организације којима је поверено вршење јавних овлашћења (нпр. установе културе, удружења у култури и сл) врше списе и радње у управним стварима, као и друге списе и радње код органа, а у вези са применом Закона о култури, за те списе и радње се наплаћују републичке административне таксе, осим у случају када је Законом прописано право на таксено ослобођење (чл. 18. и 19. Закона), а износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси као саставним делом Закона.

Дакле, уколико се, у конкретном случају, у поступку подношења предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури, за које надлежни орган расписује јавни конкурс ради прикупљања предлога, врше списи и радње у управним стварима, као и други списи и радње код органа за које је прописано плаћање републичких админи-

стративних такси, у том случају се такса плаћа у складу са Законом, осим у случају када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Међутим уколико је, у конкретном случају, реч о уговорном односу тј. облигационом односу који настаје из уговора који се закључује између органа који расписује предметни јавни конкурс и изабраног подносиоца пројекта, и уколико се при расписивању тог јавног конкурса у предметном поступку (дакле, у поступку подношења предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури), не врше списи и радње у управним стварима код надлежног органа у складу са Законом, Министарство финансија и привреде сматра да се за предметне списе и радње (у поступку подношења предлога за финансирање или суфинансирање пројеката у култури, као и пројеката уметничких, односно стручних и научних истраживања у култури) не наплаћују републичке административне таксе.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Потреба примене Уредбе о класификацији делатности код опредељивања која се добра, услуге или радови у поступцима јавних набавки сматрају истоврсним

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 110-00-109/2012-27 од 17.10.2012. год.)

Чланом 2. тачка 22. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да су истоврсна добра, услуге или радови добра, услуге или радови који имају јединствену класификацију, намену и својства.

Анексом II, који је саставни део Закона, одређени су радови, односно групе и подгрупе радова чија се набавка врши на начин и под условима који су прописани овим законом (члан 5. став 1. Закона). Предмет уговора о јавној набавци услуга су услуге наведене у анексима IA и IB, који су одштампани уз овај закон и чине његов саставни део (члан 6. став 1. Закона). Међутим, у наведеним анексима поменуте су само поједине услуге,

односно радови, који су на целовит начин обухваћени (ближе описани) у класификацији делатности са називима, шифрама и описима делатности коју прописује Влада.

Наиме, према члану 1. став 2. Уредбе о Класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10, у даљем тексту: Класификација делатности), класификација је општи стандард према којем се врши разврставање јединица разврставања у делатности, те се, у складу са тим, разврставање врши по секторима, областима, гранама и групама. Из изнетог произлази да су услуге, односно радови који су поменути у наведеним анексима, ближе описани Класификацијом делатности.

Према томе, приликом одређивања предмета јавне набавке, наручилац би прво требало да утврди у коју категорију услуга из Анекса IА и IБ предметна услуга је увршћена (када су предмет јавне набавке услуге), односно у коју групу, односно подгрупу из Анекса II су предметни радови увршћени (када су предмет јавне набавке грађевински радови), те да након тога одреди истоврсност услуга, односно радова у складу са Класификацијом делатности.

По мишљењу Министарства финансија и привреде, истоврсност предмета јавне набавке, у складу са Класификацијом делатности, требало би утврђивати на нивоу гране, односно групе. То значи да делатности наведене у оквиру гране, односно групе могу представљати истоврстан предмет јавне набавке. Међутим, наручилац би у сваком конкретном поступку јавне набавке требало да, у складу са Класификацијом

делатности, цени да ли се истоврсност предмета јавне набавке одређује на нивоу гране или групе.

2. Примена Закона о јавним набавкама у ситуацији када се у току године појави потреба за истоврсним радовима или истоврсним добрима или услугама, а нису из објективних немогућности били укључени у првобитни поступак јавне набавке и не прелазе износ горњег лимита за набавку мале вредности који је предвиђен Законом о буџету на годишњем нивоу

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-151/2012-27 од 11.10.2012. год.)

Законом о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да:

– је јавна набавка мале вредности, у смислу овог закона, набавка истоврсних добара, услуга или радова чија је процењена вредност, на годишњем нивоу, нижа од вредности одређене у закону којим се уређује годишњи буџет Републике Србије (члан 26. став 1),

– наручилац може да покрене поступак јавне набавке ако је набавка предвиђена у годишњем плану набавки и ако су за ту набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца (члан 27. став 1).

Набавком мале вредности, у смислу члана 33. став 2. Закона о буџету Републике Србије за 2012. годину („Сл. гласник РС“, бр. 101/11 и 93/12), сматра се набавка чија је процењена вредност од 331.000 динара до 3.311.000 динара.

Из наведеног произлази да наручилац може да покрене поступак јавне набавке уколико је та набавка предвиђена у годишњем плану набавки и ако су за ту набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца.

Уколико се у току године појави потреба за набавком одређених добара, услуга или радова, наручилац је у обавези да пре покретања предметног поступка, измени годишњи план набавки и предмет конкретне набавке уврсти у наведени план, под условом да су за ту набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца.

Конкретно, ако се у току године појави потреба за истоврсним радовима чија процењена вредност, заједно са претходно изведеним радовима, не прелази износ који представља горњи лимит за набавку мале вредности, наручилац треба да за набавку тих радова спроведе нови поступак јавне набавке мале вредности. У супротном, ако је укупна процењена вредност набавке истоврсних радова већа од износа који представља горњи лимит за поступак јавне набавке мале вредности, наручилац је у обавези да, након што измени годишњи план набавки и уколико су за будућу набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца, спроведе одговарајући поступак јавне набавке који је прописан Законом.

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ АКТИВНОСТИ

**1. Да ли је Група грађана „Наранџасти блок–Може“
Иванка Барашевић, односно „Зелени Србије“ као правни
следбеник политичке странке „Као једна кућа“:**

**– имала статус субјекта чији се редован рад финансира у
складу са Законом о финансирању политичких странака
(„Сл. гласник РС“, бр. 72/03, 75/03 и 97/08) почев од 11.
маја 2008. године до 26. марта 2009. године,**

**– испуњавала услове за финансирање редовног рада
политичких странака почев од 26.3.2009. године у складу
са Законом о финансирању политичких странака („Сл.
гласник РС“, бр. 72/03, 75/03 и 97/08)?**

*(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр.
011-00-00253/2012-27 од 15.10.2012. год.)*

Из дописа произилази да је Секретаријат за финансије и имовинско-правне послове Општинске управе града Панчева, примењујући Одлуку о потврђивању мандата одборника („Сл. лист општине Панчево“, бр. 15/08) која је донета 29. маја 2009. године, у време важења Закона о финансирању политичких

странака, уплаћивао средства из јавних извора, ради финансирања редовног рада, следећим политичким странкама:

1. Демократска странка–Борис Тадић, 25 одборника;
2. Демократска странка Србије–Војислав Коштуница, 6 одборника;
3. Нова Србија–Панчево, 6 одборника;
4. Српска радикална странка–Томислав Николић, 24 одборника;
5. Либерално демократска партија–Чедомир Јовановић, 5 одборника.

Поред наведених политичких странака, Скупштину града Панчева чинила су и четири одборника Групе грађана „Наранџасти блок–Може“ Иванка Барашевић, која је 26. марта 2009. године обавестила надлежне службе да припадају политичкој организацији „Као једна кућа“, ради испуњавања услова за финансирање политичких странака. Правни следбеник политичке странке „Као једна кућа“, сходно обавештењу од 26. априла 2010. године, била је странка „Зелени Србије“.

Чланом 4. Закона о финансирању политичких странака („Сл. гласник РС“, бр. 72/03, 75/03, 97/08 и 60/09, у даљем тексту: Закон) било је прописано да се:

– средства из јавних извора која се обезбеђују за финансирање редовног рада политичке странке чији су кандидати изабрани за посланике, односно одборнике, одређују на нивоу од 0,15% буџета Републике Србије (умањеног за трансфере другим нивоима власти и организацијама обавезног социјалног осигурања), 0,1%

буџета јединице територијалне аутономије (умањеног за трансфере од других нивоа власти и другим нивоима власти), односно 0,1% буџета јединице локалне самоуправе (умањеног за трансфере од других нивоа власти) (став 1),

– средства у висини од 30% распоређују у једнаким износима политичким странкама које имају посланике или одборнике, а остатак средстава (70%) сразмерно броју посланичких, односно одборничких места (став 2).

Из наведених законских одредби несумњиво је произлазило да је право на средства из јавних извора ради финансирања редовног рада имала само регистрована политичка странака чији су кандидати изабрани за посланике, односно одборнике тј. парламентарна политичких странака, а не и други облик организовања грађана као што су удружења, савези и др.

Такође, Закон је прописивао да право на финансирање редовног рада средствима из буџета стиче само политичка странка која је учествовала на изборима и чији су кандидати изабрани за посланике односно одборнике, а не и друга добровољна организација грађана образована ради остварења политичког циља.

С обзиром на изнето, у складу са тада важећим Законом, Група грађана „Наранџасти блок-Може“ Иванка Барашевић, није имала право на средства из јавних извора којима би се финансирао редован рад политичке странке за период који се наводи у захтеву.

Министарство финансија и привреде напомиње да је Закон престао да важи ступањем на снагу Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“,

бр. 43/11), односно 22. јуна 2011. године, изузев одредбе члана 4. која се примењивала до 1. јула 2012. године.

2. Финансирања редовне политичке активности из јавних извора из средстава за редовну активност за непарламентарне странке

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00112/2012-27 од 3.10.2012. год.)

1. Одредбе Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/11, у даљем тексту: Закон) чије се аутентично тумачење захтева гласе:

– овим законом уређују се извори и начин финансирања, евиденција и контрола финансирања политичких активности политичких странака, коалиција и група грађана (у даљем тексту: политички субјекти) (члан 1),

– редован рад је политичка активност политичког субјекта који се не односи на изборну кампању (члан 2. став б),

– јавне изворе финансирања политичке активности чине новчана средства и услуге и добра које дају Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, њихови органи, као и организације чији су они оснивачи (члан 4. став 1),

– новчана средства из јавних извора су средства буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и буџета јединице локалне самоуправе, намењена за финансирање политичке активности (члан 5),

– услуге и добра обавезно се дају под једнаким условима свим политичким субјектима (члан 6. став 2),

– средства за финансирање редовног рада политичких субјектата користе се за функционисање и пропагирање идеје политичког субјектата и подразумевају: рад са бирачима и чланством, трошкове промоције, рекламног материјала и публикација, трошкове истраживања јавног мњења, обуке, међународну сарадњу, трошкове зарада и накнада запослених, комуналне трошкове, као и трошкове за друге сличне активности (члан 19. став 1),

– средства добијена из јавних извора у износу од најмање 5% укупних средстава добијених за редован рад на годишњем нивоу, политички субјектат је дужан да користи за стручно усавршавање и оспособљавање, међународну сарадњу и рад са чланством (члан 19. став 2).

2. Наведене одредбе не могу се тумачити, по мишљењу Министарства финансија и привреде, ван смисла Закона чији су саставни део. Наиме, да би се утврдило значење, односно смисао ових одредби, оне се морају довести у везу са преосталим одредбама које се односе на финансирање редовног рада политичких субјектата.

Наиме, чланом 16. Закона прописано је да се средства из јавних извора која се обезбеђују за финансирање редовног рада политичких субјектата чији су кандидати изабрани за народне посланике, посланике, односно одборнике одређују на нивоу од 0,15% расхода буџета Републике Србије, расхода буџета аутономне

покрајине, односно расхода буџета јединице локалне самоуправе.

Чланом 17. став 1. Закона одређено је, између осталог, да:

– се средства из јавних извора расподељују политичким субјектима који су освојили мандате у представничким телима, сразмерно броју гласова обрачунатих на прописани начин (став 1);

– министарство надлежно за послове финансија, односно надлежни орган управе аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, сразмерни део средстава из јавних извора преноси политичким субјектима сваког месеца, до десетог дана у месецу за претходни месец (став 3).

Средства добијена из јавних извора, у износу и на начин како је то прописано чл. 16. и 17. Закона, политички субјекти користе за финансирање редовног рада, који је везан за активности наведене у члану 19. Закона. То, другим речима, значи да се одредбе на које указује подносилац захтева, укључујући и одредбу члана 19. Закона, морају довести у везу са одредбама чл. 16. и 17. Закона. Из тог разлога се наведене одредбе не могу тумачити, односно не могу се применити независно од решења која су садржана у чл. 16. и 17. Закона.

Тако из укупности законских одредби неспорно произлази да се средства из јавних извора обезбеђују за финансирање редовног рада само оних политичких субјеката чији су кандидати изабрани за народне посланике, посланике, односно одборнике.

3. С обзиром на изнето, мишљење Министарства финансија и привреде је да је Закон, нарочито у делу који

се односи на финансирање редовног рада политичких субјеката из јавних извора (члан 16. до 19), јасан и недвосмислен и не изазива недоумице око његове примене, односно не постоје правни разлози који оправдавају аутентично тумачење одредби наведених у захтеву.

3. Захтев Демократске партије Санцака да јој се доделе средства у износу од 240.000,00 динара која би била употребљена за финансирање страначке канцеларије и набавку канцеларијске опреме

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-01106/2012-27 од 1.10.2012. год.)

Министарство финансија и привреде обавештава да је поступање надлежне службе Општине Пријепоље да не изврши уплату средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање оним политичким субјектима који нису отворили посебан рачун након расписивања избора, а пре проглашења изборне листе, у складу са одредбама Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/11, у даљем тексту: Закон).

Такође, Министарство финансија и привреде подсећа да је дало мишљење број: 401-00-01106/2012-27 од 3. јуна 2012. године у вези са исплатом средстава за финансирање трошкова изборне кампање странкама које у законском року нису отвориле наменске текуће рачуне за кампању, а које након протеча тог рока траже да им се

припадајућа средства исплате на текуће рачуне намењене за редован рад

Међутим, Министарство финансија и привреде напомиње да уколико Демократска партија Санцака, као странка која је учествовала на изборима и остварила право на средства за финансирање редовног рада, сагласно одредбама чл. 16. и 17. Закона, и има отворен рачун намењен за финансирање редовног рада политичке странке, о чему је обавештен надлежни орган Општине Пријепоље, странка има право на доделу средстава из јавних извора за потребе финансирања редовног рада, која могу да се користе искључиво за ту сврху.

4. Од ког датума почиње финансирање политичких субјеката који су освојили мандате након спроведених избора 6. маја 2012. године, односно од ког датума се врши расподела средстава према броју важећих гласова?

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 401-00-00342/2012-27 од 28.9.2012. год.)

Чланом 16. Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се средства из јавних извора која се обезбеђују за финансирање редовног рада политичких субјеката чији су кандидати изабрани за народне посланике, посланике, односно одборнике одређују на нивоу од 0,15% расхода буџета Републике Србије, расхода буџета аутономне покрајине, односно расхода буџета јединице локалне самоуправе.

Чланом 17. Закона прописано је, између осталог, да:

– се средства из јавних извора расподељују политичким субјектима који су освојили мандате у представничким телима, сразмерно броју гласова обрачунатих на прописани начин (став 1);

– министарство надлежно за послове финансија, односно надлежни орган управе аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, сразмерни део средстава из јавних извора преноси политичким субјектима сваког месеца, до десетог дана у месецу за претходни месец (став 3).

С тим у вези, Министарство финансија и привреде напомиње да из одредбе члана 47. Закона произлази да чл. 16. и 17. Закона ступају на снагу 1. јула 2012. године.

С обзиром на изнето, средства добијена из јавних извора у износу и на начин како је то прописано чл. 16. и 17. Закона, преносе се политичким субјектима, у конкретном случају, након што Служба за послове Скупштине Града Ниша, Управи за финансије, изворне приходе локалне самоуправе и јавне набавке Града Ниша, као надлежној управи у Скупштини Града Ниша, достави:

– Записник Градске изборне комисије о утврђеним резултатима избора за одборнике Скупштине Града Ниша који су одржани 6. маја 2012. године,

– Одлуку о утврђивању мандата одборника Скупштине Града Ниша,

– Одлуку о додели мандата, као и

– допис у којем се констатује тачан број мандата који припада сваком од политичких субјеката

заступљених на изборним листама које су освојиле мандате одборника, са бројевима рачуна на које се врши уплата средства за финансирање редовног рада, и то почев од 1. јула 2012. године.

5. Примена чл. 21. и 26. Закона о финансирању политичких активности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00287/2012-27 од 10.5.2012. год.)

1. Чланом 21. Закона о финансирању политичких активности („Сл. гласник РС“, бр. 43/11, у даљем тексту: Закон) прописано је да се:

– средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање у висини од 20% распоређују у једнаким износима подносиоцима проглашених изборних листа који су приликом подношења изборне листе дали изјаву да ће користити средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање, с тим да се ова средства уплаћују у року од пет дана од дана проглашења свих изборних листа (став 1);

– преостали део средстава из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање (80%) додељује се подносиоцима изборних листа које су освојиле мандате, сразмерно броју освојених мандата, у року од пет дана од дана проглашења изборних резултата, без обзира да ли су користили средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање (став 2);

– ако подносиоци изборних листа, односно предлагачи кандидата који су дали изјаву да ће користити средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање не положе изборно јемство у року од три дана од дана проглашења свих изборних листа, односно утврђивања коначне листе кандидата, (члан 25. став 3. Закона), део средстава распоређен тим подносиоцима изборних листа, односно предлагачима кандидата преноси се у преостали део средстава из ст. 2, 4. и 5. овог члана (став 6).

Поводом захтева:

– да се појасни „да ли део средстава распоређен подносиоцима изборних листа, односно предлагачима кандидата, који се преноси у преостали део средстава (80%) из става 2. увећава укупну масу средстава од 80% и из тако формиране јединствене масе средства се додељују подносиоцима свих изборних листа које су освојиле мандате сразмерно броју освојених мандата“, односно

– да Министарство финансија да упутство „коме и по којим критеријумима се врши додељивање тих средстава“ ако „наведени део средстава не увећава масу средстава од 80% и средства се не додељују на напред наведени начин“, Министарство финансија указује на следеће:

У ситуација у којој подносиоци изборних листа, односно предлагачи кандидата, који су дали изјаву да ће користити средства из јавних извора за покриће трошкова изборне кампање, не положе јемство у року прописаном чланом 25. став 3. Закона, део распоређених средстава на који би имали право да су положили јемство

преноси се у преостали део средстава (од 80%), сагласно члану 21. став 2. Закона и додељује се подносиоцима свих изборних листа које су освојиле мандате, сразмерно броју освојених мандата.

2. У вези са захтевом за давање мишљења о примени члана 26. став 2. Закона, односно појашњења о томе да ли се средства која је политички субјекат положио на име изборног јемства и која је дужан да врати у року од 30 дана од дана проглашења коначних изборних резултата, уколико на изборима не освоји најмање 1% важећих гласова, односно најмање 0,2% важећих гласова ако политички субјекат представља и заступа интересе националне мањине „преносе у преостали део средстава (од 80%) предвиђена у члану 21. став 2. овог закона или представљају повраћај буџетских средстава која ће се користити за друге буџетске расходе“, Министарство финансија обавештава да се средства враћена по том основу не преносе у преостали део средстава (од 80%) и не додељују на начин како је то утврђено у члану 21. став 2. Закона.

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Обавештење Министарства унутрашњих послова да у поступку регистрације возила није могуће применити члан 3. Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе, којим се додаје члан 15в, с обзиром да одређене врсте возила наведене у Закону нису прописане чланом 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и на техничком прегледу такве врсте возила се не утврђују

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-244/2012-01 од 8.10.2012. год.)

У члану 3. Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе, којим се додаје члан 15в, прописани су највиши износи локалне комуналне таксе за држање моторних друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина, која се плаћа приликом регистрације возила. Овај члан Закона је Амандманом групе народних посланика прихваћен приликом усвајања Закона у Народној скупштини.

Скупштине јединица локалне самоуправе су у обавези да, у складу са чланом 15в Закона, измене одлуке о локалним комуналним таксама у делу утврђивања висине локалне комуналне таксе за држање моторних

друмских и прикључних возила, осим пољопривредних возила и машина, односно да пропишу висину ове таксе до износа прописаних чланом 15в Закона. Истовремено, скупштине јединица локалне самоуправе су у обавези да одлуке ускладе и са чланом 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, односно са Правилником о подели моторних и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима („Сл. гласник РС“, бр. 40/12) донетим на основу члана 7. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром да скупштине јединица локалне самоуправе објективно нису биле у могућности да одмах, по доношењу Закона, ускладе своје одлуке, неопходно је да полицијске управе, у сарадњи са надлежним органом локалне самоуправе, уложе напор и обезбеде да власници возила, приликом регистрације возила, комуналну таксу не плате више него што је то прописано чланом 15в Закона, односно да се у случајевима када су износи локалне комуналне таксе, утврђени одлуком јединице локалне самоуправе, већи од највиших износа прописаних чланом 15в, примењују се највиши износи прописани чланом 15в, а уколико су износи локалне комуналне таксе утврђени одлуком јединице локалне самоуправе нижи од прописаних највиших износа, примењују се ти нижи износи.

Имајући у виду и чињеницу да су полицијске управе, приликом регистрације возила и после доношења Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Сл. гласник РС“, бр. 41/09, 53/10 и 101/11), поступале у складу са одлукама о локалним комуналним таксама, које у делу

којим се утврђује висина локалне комуналне таксе за држање моторних друмских и прикључних возила, нису биле усаглашене са чланом 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, нити су полицијске управе указивале јединицама локалне самоуправе на обавезу усклађивања својих одлука са Законом о безбедности саобраћаја на путевима, мишљење Министарства финансија и привреде је да је, у периоду до измене тих одлука, неопходно да полицијске управе врше наплату у складу са дописом Министарства финансија и привреде 03 број: 011-00-94/2012 од 1. октобра 2012. године.

2. Захтев за мишљење везано за израду решења о утврђивању самодоприноса на приходе од самосталне делатности по стопи самодоприноса која је, одлуком о увођењу самодоприноса, прописана у различитој висини за обвезнике који воде пословне књиге и за обвезнике који се паушално опорезују

(Мишљење Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-00029/2012-03 од 3.10.2012. год.)

Законом о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 47/11 и 93/12) прописани су обавезни елементи одлуке о увођењу самодоприноса, без којих се самодопринос не може реализовати на начин сагласан Закону. Један од обавезних елемената је и висина самодоприноса (основица, пропорционална стопа и др), како је то уређено чланом 21. Закона, а чланом 29. Закона прописана је пропорционална стопа самодо-

приноса, чија висина се одређује одлуком о увођењу самодоприноса.

Полазећи од наведеног, уколико је одлуком о увођењу самодоприноса одређена стопа самодоприноса која није пропорционална, мишљење Министарства финансија и привреде је да таква одлука није у складу са одредбама Закона о финансирању локалне самоуправе.

3. Обавеза локалне пореске администрације општина (градова) да донесу нова решења за 2012. годину у свим случајевима где се укида, односно мења висина обавезе по основу локалних комуналних такси од 1. октобра 2012. године

(Допис Министарства финансија и привреде, бр. 011-00-94/2012-03 од 2.10.2012. год.)

Законом о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 93/12), чланом 2, којим се мења члан 15. Закона о финансирању локалне самоуправе, од 1. октобра 2012. године укинута су локалне комуналне таксе за:

- коришћење витрина ради излагања робе ван пословних просторија,
- држање и коришћење пловних постројења и пловних направа и других објеката на води,
- држање и коришћење чамаца и сплавова на води,
- држање ресторана и других угоститељских и забавних објеката на води,

– коришћење обале у пословне и било које друге сврхе,

– држање кућних и егзотичних животиња,
– држање музичких уређаја и приређивање музичког програма у угоститељским објектима.

Истом одредбом Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе обједињене су две локалне комуналне таксе (локална комунална такса за истицање и исписивање фирме ван пословног простора на објектима и просторима који припадају јединици локалне самоуправе (коловози, тротоари, зелене површине, бандере и сл) и локална комунална такса за коришћење рекламних паноа) у једну локалну комуналну таксу: за коришћење рекламних паноа, укључујући и истицање и исписивање фирме ван пословног простора на објектима и просторима који припадају јединици локалне самоуправе (коловози, тротоари, зелене површине, бандере и сл), која се плаћа од 1. октобра 2012. године.

Чланом 3. Закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе, којим се додају чл. 15а и 15б, утврђени су највиши износи за локалну комуналну таксу за истицање фирме на пословном простору и за локалну комуналну таксу за коришћење рекламних паноа, укључујући и истицање и исписивање фирме ван пословног простора на објектима и просторима који припадају јединици локалне самоуправе (коловози, тротоари, зелене

површине, бандере и сл), у зависности од врсте делатности и величине правног лица, у смислу закона којим се уређује рачуноводство.

Ради благовремене примене нових законских одредби, потребно је да општине (градови) одмах предузму мере из своје надлежности и хитно, пре доспећа октобарске обавезе, донесу нова решења за 2012. годину, којима се замењују решења донета за 2012. годину, у свим случајевима где се укида, односно мења висина обавезе од 1. октобра 2012. године.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРСПИСИ ДОНЕТИ
У ОКТОБРУ МЕСЕЦУ 2012. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о презимању имовине и обавеза одређених банака ради очувања стабилности финансијског система Републике Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 102 од 26. октобра 2012. год.
---	---

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о количини расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа акциза	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 96 од 5. октобра 2012. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о мерама подршке грађевинској индустрији кроз дугорочно стамбено кредитирање у 2012. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Уредба о изменама Уредбе о условима за субвенционисање камата за кредите за одржавање ликвидности и финансирање обртних средстава и извозних послова у 2012. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о утврђивању Програма мера о распореду и коришћењу средстава за програмирање регионалног развоја и подршке малим и средњим предузећима и предузетништву у 2012. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 100 од 19. октобра 2012. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о утврђивању Програма стандардизованог сета услуга који реализују акредитоване регионалне развојне агенције у 2012. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 100 од 19. октобра 2012. год.
Уредба о репрограмирању одобрених кредита датих за подстицање пољопривредне производње путем кредитне подршке кроз субвенционисање дела камате у 2011. и 2012. години	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 102 од 26. октобра 2012. год.

Уредба о изменама Уредбе о условима и начину спровођења субвенционисане куповине путничких возила произведених у Републици Србији заменом старо за ново у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.
Уредба о изменама Уредбе о условима и начину подстицања производње и продаје трактора и прикључних машина за тракторе у Републици Србији у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.
Уредба о изменама Уредбе о условима и начину подстицања производње, продаје и спровођења субвенционисане куповине аутобуса произведених у Републици Србији у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.
Уредба о изменама Уредбе о условима и начину подстицања производње, ремонта и продаје грађевинских машина, производње и продаје теретних возила и специјалних надградњи на камионским шасијама и спровођења субвенционисане куповине теретних возила произведених у Републици Србији заменом старо за ново у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о изменама и допунама Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 95 од 1. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и састављања обрачуна акцизе	Сл. гласник РС, бр. 95 од 1. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 95 од 1. октобра 2012. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 95 од 1. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 97 од 8. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и контном плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 99 од 16. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 99 од 16. октобра 2012. год.
Правилник о измени и допуни Правилника о обрасцу службене легитимације овлашћених царинских службеника	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 99 од 16. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и поступку за добивање, обнављање и одузимање акцизне дозволе, начину и контроли отпремања и допремања производа у акцизно складиште и о вођењу евиденције у акцизном складишту	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 99 од 16. октобра 2012. год.
Правилник о извештавању о исплаћеним зарадама у јавном сектору	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 100 од 19. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 101 од 23. октобра 2012. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 101 од 23. октобра 2012. год.

Правилник о допуни Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.
Правилник о изменама Правилника о поступку и условима за стицање сертификата за обављање мењачких послова, јединственом програму обуке за обављање мењачких послова и условима које морају да испуњавају предавачи који врше обуку	Сл. гласник РС, бр. 102 од 26. октобра 2012. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о изузимању одређене робе од плаћања царинских дажбина	Сл. гласник РС, бр. 96 од 5. октобра 2012. год.
Одлука о допунама Одлуке о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу, односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2012. години	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о изменама Одлуке о каматним стопама које Народна банка Србије примењује у поступку спровођења монетарне политике	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о изменама Одлуке о начину обрачуна, наплате и плаћања камате Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о измени Одлуке о условима и начину одобравања банкама краткорочних кредита за ликвидност на основу залог хартија од вредности	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о измени Одлуке о условима одобравања кредита за одржавање ликвидности банака	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о врстама девиза и ефективног страног новца које се купују и продају на девизном тржишту	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.

Одлука о изменама Одлуке о јединственој тарифи по којој Народна банка Србије наплаћује накнаду за извршене услуге	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
Одлука о достављању Народној банци Србије статистичких података о имовини и обавезама давалаца финансијског лизинга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 102 од 26. октобра 2012. год.

ОСТАЛО

Исправка Правилника о изменама и допунама Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и састављања обрачуна акцизе	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 96 од 5. октобра 2012. год.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 104 од 31. октобра 2012. год.

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 696/2012 of 25 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 696/2012 од 25. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 697/2012 of 25 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 697/2012 од 25. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 98 од 12. октобра 2012. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 698/2012 of 25 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 698/2012 од 25. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 714/2012 of 30 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 714/2012 од 30. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 715/2012 of 30 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 715/2012 од 30. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 716/2012 of 30 July 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 716/2012 од 30. јула 2012. године у вези са сврставањем одређених роба према Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 726/2012 of 6 August 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 726/2012 од 6. августа 2012. године у вези са сврставањем одређених роба	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 727/2012 of 6 August 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 727/2012 од 6. августа 2012. године у вези са сврставањем одређених роба	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 749/2012 of 14 August 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 749/2012 од 14. августа 2012. године у вези са сврставањем одређених роба	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 750/2012 of 14 August 2012 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 750/2012 од 14. августа 2012. године у вези са сврставањем одређених роба	Сл. гласник РС, бр. 98 од 12. октобра 2012. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Влајко Сенић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија и привреде Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
